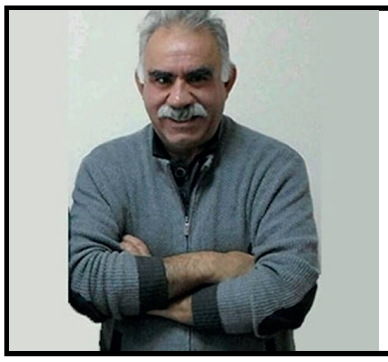

22'inci yıl dönümünde 'Komplo'nun şifreleri

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın 15 Şubat 1999'da uluslararası bir komplo ile Türkiye'ye getirilmesinin 22'inci yıl dönümüne girilirken, ne Kürtlerin öfkesi dindi ne de Öcalan'ı sahiplenmekten geri adım atıldı. Milyonlarca Kürdün 'siyasal irade' olarak kabul ettiği Öcalan, aradan geçen 21 yılda yoğunlaştığı başlıca konulardan biri kendisini hedef alan bu komploya dair gizleri aydınlatmak oldu.

Haberin devamı sayfa 8, 9 ve 10'da

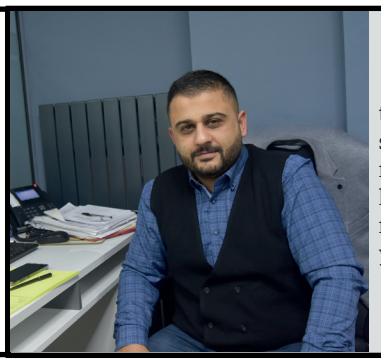

Av. Sertbay Ankara Anlaşması'nı değerlendirdi

Türkiyeli toplumu yakından ilgilendiren ve Brexit ile birlikte ne olacağı belirsiz hale gelen Ankara Anlaşması başvuruları sorunsuz bir şekilde sürüyor. Morgan Has Solicitors avukatlarından Emir Sertbay, Ankara Anlaşması konusunda başvuruların sürdüğünü ve şu aşama da herhangi bir sorunla karşılaşmadıklarını ifade ederken, bu dönem yapılan başvurulardan yüzde 90 oranında olumlu sonuç aldıklarını kaydetti.

Haberin devamı sayfa 3'de

TELGRAF

telgraf.co.uk

15 ŞUBAT 2020 CUMARTESİ

SAYI 625

@telgrafnewscom @telgrafnews @telgrafnews Telgraf News haber@telgrafnews.com

Haftalık Haber Gazetesi

Barış'ın Katiline Müebbet Hapis Cezası

İngiltere'de yaşayan toplumumuzu derin bir yasa boğan Barış Küçük cinayetinde mahkeme kararını açıkladı. Old Bailey mahkemesinde yapılan dokuz günlük duruşmanın sonunda Jüri heyeti, Adam Tarık isimli katili cinayetten suçlu bulduktan sonra, mahkeme hakimi ömür boyu hapis cezası verilmesine karar verdi. Hak ettiği cezaya çarptırılan katil en az 30 yıl boyunca cezaevinde kalacak.

Kürt toplumunun yakından tanıdığı Makbule ve Bayram çiftinin tek erkek çocuğu olan 33 yaşındaki Barış Küçük, geçtiğimiz yılın 1 Haziran'ında evine yakın Seven Sisters caddesi üzerinde bıçaklı saldırıya uğramış, hastanede yapılan tüm müdahalelere rağmen 3 Haziran günü hayata gözlerini yummuştu.

Toplumumuzu derin bir yasa boğan cinayetten bir hafta sonra Adam Tarık adlı şahıs olay yerine yakın Vale caddesi üzerindeki evinin önünde polisler tarafından gözaltına alınmıştı. 8 Haziran akşamı gözaltına alınan Adam Tarık adlı şahıs daha sonra tutuklanarak cezaevine gönderilmişti. Jüri önündeki yapılan yargılamanın duruşmasına kadarki tüm süreçlerde suçunu inkar eden Adam Tarık adındaki katil 3 Şubat'ta başlayan yargılamada delillerin güçlü olmasından kaynaklı suçunu itiraf etmiş, ancak öldürme maksadı taşımadığını ve Küçük'ün telefonunu almaya çalışırken arbede çıktığını ve bu sırada Küçük'ü bıçakla vurduğunu iddia etmişti.

Yargılama süresi boyunca tüm duruşmalara katılan Barış'ın ailesi ve sevdikleri mahkemenin kararını açıklamasından sonra toplu bir şekilde Highgate Mezarlığında yatan Barış'ı ziyaret etti. Ailesi adına yapılan açıklamada, ''1 Haziran 2019 sabahı tüm hayatımızı sonsuza dek değiştiren o acı haberden sonra hayatlarımız karanlığa gömüldü. Mahkemenin kararı adı gibi barış ve sevgi dolu olan oğlumuzu geri getirmeyecek ancak bu cani tüm hayatını dört duvar arasında geçirmesi gerekiyordu, ve hak ettiğini buldu.'' denildi.

Haberin devamı sayfa 2'de

Medi-Park CLINIC

A'dan Z'ye tüm sağlık alanlarında uzman ekibimizle hizmetinizdeyiz

Servislerimiz:

GP / Kadın Doğum ve Çocuk /Psikiyatri ve Psikoloji Servisi

Ağız ve Diş / Güzellik ve Estetik / Genel Cerrahi / Sünnet

Üroloji / Ağrı Kliniği / Fizyoterapi

573 Green Lanes, Haringey, N8 0RL

0208 341 3185 info@mediparkclinic.uk

Sıcak atmosfer, güler yüzlü hizmet

ve enfes lezzetler eşliğinde

TETTO'S sizleri bekliyor

313 HIGHBURY NEW PARK

LONDON, N5 2LB

020 7226 5000

WWW.TETTOS.LONDON

BOOKINGS@TETTOS.LONDON

Barış'ın Katiline Müebbet Hapis Cezası

Alaattin Sinayiç / Hikmet Erden

İngiltere'de yaşayan toplumumuzu derin bir yasa boğan Barış Küçük cinayetinde mahkeme kararını açıkladı. Old Bailey mahkemesinde yapılan dokuz günlük duruşmanın sonunda Jüri heyeti, Adam Tarık isimli katili cinayetten suçlu bulduktan sonra, mahkeme hakimi ömür boyu hapis cezası verilmesine karar verdi. Hak ettiği cezaya çarptırılan katil en az 30 yıl boyunca cezaevinde kalacak.

Kürt toplumunun yakından tanıdığı Makbule ve Bayram çiftinin tek erkek çocuğu olan 33 yaşındaki Barış Küçük, geçtiğimiz yılın 1 Haziran'ında evine yakın Seven Sisters caddesi üzerinde bıçaklı saldırıya uğramış, hastanede yapılan tüm müdahalelere rağmen 3 Haziran günü hayata gözlerini yummuştu.

Toplumumuzu derin bir yasa boğan cinayetten bir hafta sonra Adam Tarık adlı şahıs olay yerine yakın Vale caddesi üzerindeki evinin önünde polisler tarafından gözaltına alınmıştı. 8 Haziran akşamı gözaltına alınan Adam Tarık adlı şahıs daha sonra tutuklanarak cezaevine gönderilmişti. Jüri önündeki yapılan yargılamanın duruşmasına kadarki tüm süreçlerde suçunu inkar eden Adam Tarık adındaki katil 3 Şubat'ta başlayan yargılamada delillerin güçlü olmasından kaynaklı suçunu itiraf etmiş, ancak öldürme maksadı taşımadığını ve Küçük'ün telefonunu almaya çalışırken arbede çıktığını ve bu sırada Küçük'ü bıçakla vurduğunu iddia etmişti.

Yargılama süresi boyunca tüm duruşmalara katılan Barış'ın ailesi ve sevdikleri mahkemenin kararını açıklamasından sonra toplu bir şekilde Highgate Mezarlığında yatan Barış'ı ziyaret etti. Ailesi adına yapılan açıklamada, ''1 Haziran 2019 sabahı tüm hayatımızı sonsuza dek değiştiren o acı haberden sonra hayatlarımız karanlığa gömüldü. Mahkemenin kararı adı gibi barış ve sevgi dolu olan oğlumuzu geri getirmeyecek ancak bu cani tüm hayatını dört duvar arasında geçirmesi gerekiyordu, ve hak ettiğini buldu.'' denildi.

Yargılama süresi boyunca tüm duruşmalara katılan Barış'ın ailesi ve sevdikleri günlerce o caninin soğuk yüzü ile karşı karşıya geldiler. Yargılama süresi boyunca Adam Tarık adlı canide hiçbir insani duygu göstergesi oluşmadı. Perşembe günü mahkemenin katile ömür boyu hapis cezası kararı vermesinden sonra, Barış'ın ailesi ve sevdikleri Highgate Mezarlığını ziyaret ettiler. Acılı aile yaptığı açıklamada, karardan duydukları memnuniyeti dile getirirken, başkalarının aynı acıları yaşamaması için topluma ve devlet yetkililerine harekete geçme çağrısı yaptılar.

Yapılan açıklamada şunlar denildi; ''1 Haziran 2019'da değerli canımız Barış Küçük'ü bizden sonsuza dek aldılar. O gün aldığımız kara haber hayatlarımızı bir ömür boyu değiştirdi, Karanlık bir örtü tüm yaşamımızı esir aldı. Bizler de Barış'ın mezarını örten aynı toprak ile örtülmüş gibi hissediyoruz.

Her zaman adı gibi yaşadı, sevgisi hep karşılıksızdı, yüreği iyilik ve sevgi ile dolu, çalışkan ve samimi bir gençti. Kim olursa olsun insanlara yardım etmekten çekinmeyen nazik ve dürüstlüğüyle hafızalarımıza kazındı. Barış sevilen bir oğul, bir kardeş, bir amca, bir arkadaş ve bir insandı.

Barış'ın ölümüyle sadece ailemiz değil, tüm Kürt toplumu ve dostlarımız acıya boğuldu. Binlerce kişi hastanede ve Kürt Toplum Merkezinde acımızı paylaştılar. Bizler Barış'ın ailesi olarak başka ailelerin aynı acıyı yaşamasını istemiyoruz. Artık yeter diyoruz. Bıçaklı suçlara karşı etkin önlemler alma ve sokaklarımızı güvenli kılma zamanıdır.

Bizler Barış'ın ailesi olarak bu zor süreçte bizimle olan tüm dostlara teşekkür ediyoruz, umarız bu toplumumuzun yaşadığı son acı olur.''

Neler olmuştu?

Otuz üç yaşındaki genç Barış Küçük, 1 Haziran 2019 Cumartesi günü sabah saat 2:30 civarında evine yakın Seven Sisters caddesi üzerinde bıçaklı saldırıya uğradı. Olaydan kısa bir süre sonra çevredekilerin haber vermesi üzerine havadan ve karadan ambulanslar olay yerine intikal etmiş ve olay yerinde yapılan ilk müdahaleden sonra Barış, Doğu Londra'da bulunan Royal London hastanesine kaldırılmış ve ameliyata alınmıştı. Sol bacak dizinin arkasından ağır bıçak darbesi alan Barış, üç gün boyunca yoğun bakımda kalmış ve aldığı bıçak darbesinin ağırlığından kaynaklı yaşadığı yoğun kan kaybı ile ortaya çıkan çoklu organ yetmezliğinden 3 Haziran Pazartesi günü hayata gözlerini yummuştu.

Barış Küçük için Haringey'de bulunan Kürt Toplum Merkezinde taziye kurulmuş ve binlerce kişi aileye başsağlığı dilemek için merkeze akın etmişti. Barış'ın hayatını kaybetmesinden hemen sonra Britanya Demokratik Güçbirliği çağrısıyla Türkiyeli ve Kürdistanlı binlerce kişi Haringey'de bir protesto yürüyüşü gerçekleştirmişti. Barış, 27 Haziran günü Kürt Toplum Merkezi'nde yapılan cenaze töreninden sonra binlerce kişinin katılımıyla Highgate Mezarlığında, Eylül 2017'de Rakka'da şehit düşen arkadaşı Mehmet Aksoy'un yanına defnedilmişti.

Katil bir hafta sonra gözaltına alındı

Yaşanan olaydan bir hafta sonra, olay yerine yakın Vale Road üzerinde bulunan adreste 1994 doğumlu Adam Tarık adlı bir şahıs cinayet zanlısı olarak polisler tarafından gözaltına alındı. Öncesi Suriyeli olduğunu söyleyen şahsın daha sonra sahte kimlik kullandığı ve aslen Cezayirli olduğu ortaya çıkmıştı. Caninin daha önceden işlediği farklı suçlardan arandığı ve hayatını kapkaççılık ve soygun yaparak geçirdiği ve eroin bağımlısı olduğu açıklanmıştı.

Geçtiğimiz yılın Aralık ayında başlayan duruşmalarda Adam Tarık adlı cani suçunu inkar etmiş ve suçsuz olduğunu ifade etmişti. Devletin verdiği ilk avukatı kabul etmeyen cani daha sonra dosyaya atanan yeni bir hukuk firması ile devam etmişti. Delillerin fazla olması, güvenlik kameraları görüntüleri ve şahitlerin beyanlarından caninin teşhis edilmesinden kaynaklı suçunu itiraf etmek zorunda kalmıştı. 12 kişilik jüri heyeti 3 Şubat'ta başlayan duruşmalar 9 gün sürdü. Yapılan son savunmalardan sonra jüri heyeti ortak bir karar ile Adam Tarik'ı cinayetten suçlu buldu. 13 Şubat günü ise mahkeme Adam Tarık adlı caniyi ömür boyu hapis cezasına çarptırdı. Cani en az 30 yıl boyunca cezaevinde kalacak.

Brexit ile ne değişecek ne değişmeyecek?

1. Avrupa Parlamentosu'ndaki İngiliz milletvekilleri koltuklarını kaybedecek

Brexit Partisi lideri ve İngiltere'nin AB'den ayrılmasının mimarlarından Nigel Farage, Avrupa Parlamentosu üyeliğini kaybedecekler arasında. Bunun nedeni, İngiltere'nin AB'den ayrıldığı anda, Birlik'in siyasi kurum ve ajanslarıyla bağını yitirecek olması. Geçiş sürecinde İngiltere'nin AB kurallarına uyacak olmasına ek olarak, AB kanunlarının yerine getirilmesi ile ilgili konularda karar mercii olan uluslararası Avrupa Adalet Divanı, yasal anlaşmazlıklarda son sözü söyleyecek.

2. AB zirvelerine katılım bitecek

İngiltere Başbakanı Boris Johnson'ın, gelecekte AB Zirvesi'ne katılan liderler arasına girmek istemesi halinde, özel olarak davet edilmesi gerekecek. İngiliz bakanlar da artık düzenli olarak AB toplantılarına katılarak, örneğin balık avlanmaya ilişkin sınırlamalar hakkında karar veremeyecek.

3. Ticaret konusu çok konuşulacak

İngiltere malların ve hizmetlerin alım-satımına ilişkin olarak dünya çapındaki diğer ülkelerle pazarlıklara başlayabilecek. İngiltere AB üyesiyken, ABD ve Kanada gibi ülkelerle resmi ticaret müzakereleri yürütmesine izin verilmiyordu. Brexit destekçileri kendi ticaret politikasını belirleyebilecek olmasının İngiltere ekonomisini şaha kaldıracağını savunuyor. AB ile de görüşülecek çok fazla konu var. Geçiş süreci sona erdiğinde malların fiyatının artmaması ve başka ticaret engellerinin olmaması için İngiltere-AB ticaret anlaşmasının imzalanması en öncelikli konu. Eğer bir ticaret anlaşmasına varılırsa, geçiş dönemi sona erinceye kadar anlaşmanın maddeleri uygulamaya konulmayacak.

4. İngiliz pasaportlarının rengi değişecek

Mavi renkteki pasaportlar, şu anki bordo pasaportlarla değiştirildikten 30 yıl sonra geri dönecek. İngiltere'de göçten sorumlu İçişleri Bakan Yardımcısı Brandon Lewis, 2017 yılında bu değişikliği açıklarken, ilk olarak 1921 yılında kullanılan bu pasaport için "ikonik" ifadesini kullanmıştı.

5. Brexit bozuk paraları

İngiltere'de Brexit'i anmak için 31 Ocak tarihini taşıyan ve "Barış, Refah ve Bütün Uluslarla Dostluk" yazılı 3 milyon adet 50 penilik bozuk para basılacak. Paralar dolaşıma girdi. Ancak bozuk paralar da halkı böldü, AB'de kalınmasından yana olan bazı kişiler bozuk parayı kabul etmeyeceklerini açıkladı.

6. İngiltere'nin Brexit ekibinin görevi sona erecek

İngiltere-AB müzakerelerini ve anlaşma olmaması ihtimaline yönelik hazırlıkları yürüten ekip, Brexit'in gerçekleşeceği gün görevlerinden ayrılacak. Brexit departmanı, eski Başbakan Theresa May tarafından 2016 yılında kurulmuştu. Bundan sonraki görüşmeleri yürütecek ekibin adresi Başbakanlık konutu olan Downing Street olacak.

7. Almanya suç işleyenleri İngiltere'ye geri gönderemeyecek

Bazı zanlıların Almanya'ya kaçmaları halinde İngiltere'ye geri gönderilmeleri mümkün olmayacak. Almanya Anayasası, başka bir AB ülkesi olmadıkça vatandaşlarının sınır dışı edilmesine izin vermiyor. Almanya Adalet Bakanlığı'ndan bir sözcü BBC'ye, "Bu istisna İngiltere AB'den ayrıldıktan sonra uygulanmaya devam edemez" açıklamasını yaptı. Aynı kısıtlamaların başka ülkeler tarafından da getirilip getirilmeyeceği belirsiz. Örneğin Slovenya, durumun karmaşık olduğunu söylüyor, Avrupa Komisyonu ise görüş vermeyi reddetti. İngiltere İçişleri Bakanlığı Avrupa Tutuklama Müzekkeresi'nin geçiş dönemi boyunca devam edeceğini söylüyor. (Bu Almanya'nın Alman olmayan vatandaşlarını sınır dışı etmeye devam edeceği anlamına geliyor.) Ancak bir ülkenin yasası İngiltere'ye iadeyi engelliyorsa, "yargılamayı devralması ve söz konusu kişiyi cezalandırmasının" mümkün olduğunu kaydediyor.

Şimdilik neler değişmeyecek?

1. Seyahat

Uçaklar, tekneler ve trenler her zamanki gibi çalışmaya devam edecek. Pasaport kontrole gelindiğinde geçiş dönemi boyunca İngiliz vatandaşları, AB vatandaşları için ayrılan bölümlerde sıraya girmeye devam edecek.

2. Ehliyetler ve evcil hayvanların pasaportları

Geçerli oldukları müddetçe, kabul edilmeye devam edilecekler.

3. Avrupa Sağlık Sigortası Kartı (EHIC)

Bu kartlar İngiliz vatandaşlarına, bir kaza sonucu meydana gelebilecek hastalıklarda resmi kuruluşlarda tedavi imkanı sağlıyor. Herhangi bir AB ülkesinde kullanılabilirler (İsviçre, Norveç, İzlanda ve Lihtenştayn'da da geçerliler) ve geçiş döneminde de geçerli olacaklar.

4. AB'de yaşamak ve çalışmak

Geçiş döneminde hareket serbestisi devam edecek, böylece İngiltere vatandaşları şu an olduğu gibi bu süreçte de AB'de yaşayıp, çalışmaya devam edebilecek. İngiltere'de yaşamak ya da çalışmak isteyen AB vatandaşları için de aynı koşullar geçerli.

5. Emeklilik maaşı

AB'de yaşayan İngilizler devletten emeklilik maaşlarını ve yıllık zammı almaya devam edeceler.

6. Bütçeye yapılan katkılar

İngiltere geçiş döneminde AB bütçesine para ödemeye devam edecek. Bu, AB tarafından fonlanan projelerin devam etmesi anlamına gelecek.

7. Ticaret

İngiltere-AB ticareti ek ücretler ya da denetimler gerekmeden devam edecek.

TELGRAF
HAFTALIK HABER GAZETESİ
ROJNAMEYA NÛÇEYAN A HEFTANE

Haberleriniz için:
haber@telgrafnews.com
Soru ve Görüşleriniz için:
director@telgrafnews.com
editor@telgrafnews.com

Web: www.telgraf.co.uk
Telefon: 020 79230 838
Sosyal Medya Yönetimi:
Rosemary Production & Creative Works

Av. Sertbay: Ankara Anlaşması'nda yüzde 90 oranında kabul alıyoruz

Morgan Has Solicitors avukatlarından Emre Sertbay, AB'den ayrılan ve geçiş sürecine geçen İngiltere'de Ankara Anlaşması'nın halen yürürlükte olduğunu ve bu dönem yapılan başvurular da yüzde 90 oranında kabul aldıklarını belirtti. Sertbay, İngiltere'nin 11 aylık geçiş sürecinde AB ile yapacağı anlaşma ve müzakerelerin Ankara Anlaşması'nın da nasıl dizayn edileceğine karar verileceğini belirterek, Avustralya'da uygulanan puanlama sisteminin uygulamaya konulabileceğini belirtti.

İngiltere'nin 31 Ocak'ta AB'den resmen ayrıldığı Brexit ardından 11 aylık AB ile müzakere süreci de start almış oldu. Türkiyeli toplumu yakından ilgilendiren ve Brexit ile birlikte ne olacağı belirsiz hale gelen Ankara Anlaşması başvuruları ise sürüyor. Ancak, İngiltere'nin AB'den kaynaklı uyguladığı Ankara Anlaşması'nın

11 ay sürecek olan geçiş sürecinde yeni prosedür netleşecek. Londra'da faaliyet yürüten ve başarılı hukuk Firması Morgan Has Solicitors avukatlarından Emir Sertbay, Ankara Anlaşması konusunda başvuruların sürdüğünü ve şu aşama da herhangi bir sorunla karşılaşmadıklarını ifade ederken, bundan sonra ki süreci ve olasılıkları değerlendirdi.

Öncelikle Ankara Anlaşması nedir?

Toplumumuzun çoğu Ankara Antlaşması ile haşır neşir olduğu için belki de bileceklerdir bu vereceğimiz bilgileri. Ankara antlaşması bilindiği gibi İngiltere'de iş kurmak maksadıyla Türkiye vatandaşlarına AB anlaşmaları üzerinden verilen bir haktır. Buraya gelip Ankara Anlaşması üzerinden Türkiye vatandaşları hayatını kurabilir. İlk etapta 12 aylık bir vize ardından 3 yıllık ve yine uzatma olarak bir 3 yıllık başvurunun da ardından 5 yılınız dolduğunda süresiz oturum hakkına kavuşuyorsunuz. Bu oturumun ardından vatandaşlık hakkı doğuyor. Tabi ki bu vatandaşlık başvurusu için B1 ve Life İn UK adlı bir sınavı geçmek zorundasınız. Tabi ki bunun yanı sıra 5 yıl boyunca vergiler düzenli ödenecek, herhangi bir kriminal davaya karışılmayacak ve aleyhe sivil bir dava olmaması gerekiyor. Home Office tabi ki kendi imtiyazları ve farklı kararlar verme hakkı vardır. Tabi genel olarak başlangıç ve son arasında 6 yıllık bir süreç yaşanıyor. Ankara antlaşması uzun yıllardır burada uygulanan bir vize türüdür.

Peki Ankara Anlaşması şu an ne aşamada?

Şimdi tabi ki İngiltere'nin AB'den 31 Ocak itibari ile çıkış yapması ile birlikte bu vize türünün geleceği hakkında tabi ki insanlar da bir kaygı ve merak oluştu. Ankara Antlaşması'nın geleceği hakkında şu tarih itibari ile kesin bir yargıda bulunmak yanlış olur. Bilindiği gibi 31 Aralık 2020 tarihine kadar AB'den çıkışla ilgili bir geçiş süreci yaşanacak. 31 Aralık'a kadar İngiltere AB ve diğer ülkeler ile birlikte müzakereler yaparak anlaşmalar yapmaya çalışacak. Bunun içerisinde göçmenlik, ticaret diğer AB ülke vatandaşlarının hakları ve çalışma şartları, özellikle sağlık gibi alanlarda nasıl imtiyazlar sağlanacağı ve bundan sonra gelecek olan AB vatandaşlarına uygulanacak prosedür gibi bir dizi müzakereler yürütülecek.

Bu süreç uzayabilir mi?

Kulislerde konuşulan şudur: Bunun bir yılda tamamlanması çok zor. Bir yıl içerisinde bitmeyeceği için bu müzakerelerin 31 Aralık'ta bitmeyecek ve uzun bir dönem sürebilir. İngiltere'nin AB'den kaynaklı uyguladığı Ankara Antlaşması'da müzakere edilecek. Bu müzakereler de benim tahminim 31 Aralık 2020'ye kadar bir anlaşma olmaz ise bu konuda bu anlaşma bitmemiş olacak. Tabi ki bu süreçte rahatlıkla başvurular yapılabilecek. Geçiş süreci olduğu için taraflar müzakere halinde. Şu anda hiç bir hak etkilenmedi. Bunun tersi bir açıklama yok.

31 Aralık Sonrası Ne Olacak?

Asıl mesele de budur. Şimdi 31 Aralık sonrası başvuru olabilecek mi. Şimdi İngiltere'deki ilgili bakanlık ve kurumlar yapmış olduğu açıklama, Biz AB'den çıkarken bütün sınırların kontrolünü elimize almak ve ülkemize yapılan göçte gelecek olan kişilerin özelliklerini bilmek istiyoruz. Avustralya sistemi olan puanlama sistemini hayata geçirmek istiyoruz. Bu puanlama sistemi de tamamiyle kişinin özellikleri ile olacak bir puanlama sistemi olacak. Birincisi geçmişte iş planı ile gelip başvuru yapmanız gerekiyordu. Ankara Anlaşmasın da en temel konu iş planıdır. Siz bu işi burada yapacağınızı söylüyorsunuz ve vergi ödeyeceğinizi söylüyorsunuz. Gerçekten bu normal ve reel midir. Benim tahminimce İngiliz Hukuk sistemi getirilecek. Minimum bir konuşma kapasitesi isteyecekler. Günlük bir İngilizcenizin olmasını ön görür İngiliz hukuku. İngilizce şartı getirilecek. Bu sunduğumuz iş planının burada yapılıp yapılamayacağına bakacaklar. Geçmişte bununla ilgili ne kadar deneyim var. Şu andaki Ankara Anlaşmasında kişilerin SGK sisteminden kaynaklı bu adamın nerede çalışıp çalışmadığını göremezsiniz. Şu an yaptığımız başvurular da kayıtsız olarak çalıştığı yerlerden de referanslar bırakıyoruz ama ilerleyen zamanlar da Ankara Anlaşması devam edecekse İngiliz Hukuku kapsamında iyileştirmeler yapılacak. Kişisel geliştirme eğitim ve deneyim ispatı ve kanıtları sunulması getirilecek. O zaman daha kalifiye eleman olma şartı olacak.

Başvuru kabul oranınız nedir?

Şu an yüzde 80-90 arası başvurular kabul ediliyor. Kabul edilmeyenler de para kaynağı konusunda sıkıntılardan kaynaklı. Onu da aşabilecek bazı belgeler sunabiliyoruz. Ama bu bir sonraki anlaşma da daha katı olacak.

Yeni düzenleme de neler olabilir?

İşçi vizesi için 3. Dünya ülkelerinden başvuruları mesela bir komite inceliyor ve bu konuda deneyim, diploma, tecrübe gibi konular da büyük bir titizlik gösteriliyor. Yani bu ülkede gerçekten başarılı olup olmayacağına bu komite karar veriyor ve ondan sonra vize veriliyor. Şimdi yeni anlaşma da buna benzer bir düzenleme getirilebilir. Yani banka daki paranın kaynağı ve vergi gibi konular da daha sıkı uygulamalar gelebilir. Ankara Anlaşması bu tür vizelere benzetilebilir. Ki yüksek oranda böyle bir şey gelişebilir. Birde vize ücreti talep edecekler. Mevcut durumda vize ücreti talep edilmiyor ancak yeni anlaşma da böyle bir ücret getirme olasılığı var. Mesela sağlık sistemini kullanmak için bir ücret ödenmiyor. Ancak yeni düzenlemede bunun için de bir ücret talep edilebilir.

Yani işi zorlaştıracaklar?

Tabi ki zorlaşabilir. Çünkü herhangi bir İngiliz vatandaşı başka bir ülkeden eşini getirebilmesi için, vergi ödemek, belirli bir gelire sahip olmak, sağlık konusunda 30 aylık bir sigortası olmak ve yani neredeyse binlerce pound ödeme zorunluluğu var. Böylesi bir başvuru da 4 bin pounda yakın bir gider ortaya çıkıyor. Ama Ankara Anlaşması'nda durum tamamiyle avukatlık ücreti ödemeniz yeterli oluyor. İngiltere zaten bu imtiyazları kendi İngiltere vatandaşları ile eşit hale getirmek istiyor. Yani bir İngiliz vatandaşı eşini getirmek için 4 bin pound öderken AB ülkesi birisi yada Ankara Anlaşması'nda böyle bir gider oluşmuyor. Bu aradaki uçurumu eşit hale getirmeye çalışacaklar.

Peki 31 Aralık sonrası başvurular devam eder mi?

12 ayın sonunda bir anlaşmaya varılırsa dahi başvurular devam edecek. Geriye dönüş bir düzenleme olacağını düşünmüyoruz. Çünkü yasayı geriye doğru işletmeyebilirler. Ancak anlaşma sağlandıktan sonra oluşacak yeni prosedür ne olur bu konu anlaşmada sonra netleşir. Bakın Hükümet bir süre önce bir niyet beyanında bulundu ve 'Brexit tarihinde ülkede Ankara Anlaşması ile bulunanların hakları korunacak. Vize uzatımları ve kalıcı oturum başvuruları şu anki yasaya göre işleme alınacak' denildi. Yani 31 Aralık tarihine kadar başvuru yapanlar eski sisteme göre işleme tabi tutulacaklarını bekliyoruz. Elbetteki bu bir niyet beyanıdır ve kesinlik ifade etmiyor.

Alevilerden Türk Elçiliği önünde Kılıç protestosu

Hikmet Erden

Britanya Alevi Federasyonu, Madımak katliamı katillerinden Ahmet Turan Kılıç'ın Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından affedilmesini Türk elçiliği önünde protesto etti. Türk elçiliği, elçilik binası önüne siyah çelenk bırakılmasını ise İngiliz polisi eliyle engelledi.

Britanya Alevi Federasyonu'na (BAF) bağlı Alevi kurum temsilci ve üyeleri, Londra'daki Türk Büyükelçiliği önünde bir araya gelerek Türk Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın Sivas'ta 33 kişinin yaşamını yitirdiği Madımak Katliamından müebbet hapis cezası alan Ahmet Turun Kılıç'ı af ederek serbest bırakmasını protesto etti. Ellerinde, "Yakanları da aklayanları da affetmiyoruz", "Biz bitti demeden bu dava bitmez" yazılı dövizler ile Madımak katliam fotoğraflarını taşıyan grup, sık sık,

"Katil Erdoğan," "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "Susma sustukça sıra sana gelecek" ve "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları attı.

ELÇİLİĞİN SİYAH ÇELENK KORKUSU

Açıklama öncesi Elçilik binası önüne siyah çelenk bırakmak isteyen eylemcilere Türk Elçiliği talimatıyla polisler tarafından izin verilmedi. İngiliz polisi, Türk Elçiliği'nin 'Siyah çelenk elçilik binası ile fotoğraflanmasın' talimatı verdiğini söyleyerek, çelengin bırakılmasına izin vermeyeceklerini bildirdi. Federasyon Başkanı İsrafil Erbil'in yaptığı girişimler sonuçsuz kalırken, 'Elçilik talimatı var' denildi. Buna tepki gösteren BAF Genel Başkanı Erbil, "Büyükelçiyi anlıyoruz. Bu karar bir insanlık ayıbıdır. Polis talimatları üzerine çelenk bırakmamızı engelliyorlar. Çelenkle kapı girişindeki büyükelçilik yazısını aynı karede olmasını istemiyorlarmış. Çünkü bu onların tarihi yüz karası ve utancıdır. İnsanlık suçu işlemişler ve halen insanlık suçu işleyenleri aklıyorlar, af ediyorlar. Bu utancı onların yüzüne haykırmaya devam edeceğiz" dedi.

Elçilik binası karşısında bir açıklama yapan Erbil, Madımak katliamının insanlığa karşı işlenmiş bir suç olduğunu ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın af kararının

hukuki değil siyasi olduğunun altını çizdi. Madımak katillerinden Kılıç'ın Erdoğan tarafından af edilmesini sert bir dille eleştiren Erbil, "Sivas katliamı davasında katillerin avukatlarını bakan ve milletvekili yapan zihniyet elinden benzin bidonuyla insanları yakmaya giden katilin kendisini de salıverdi. İktidar çevrelerinin bu davaya yaklaşımın da açık yanlı tutum ve davranışları tüm kamuoyunun bilgisi dahilindedir" dedi.

BARBAR KATİLLER AFFEDİLEMEZ

Alevi toplumunun yüzyıllardır sistemli katliamlara kurban edildiğini vurgulayan Erbil, "Madımak insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur. İnsanlık suçu işlemiş barbar katiller için zaman aşımı olmaz, affedilmeleri ise asla kabul edilemez. İnsan haklarına dayalı hukuk mantığı da bunu asla kabul etmez" diye kaydetti. Sırp kasabı Radoyan Kazadzic'in serbest bırakılması Bosnalılar için ne ifade ediyorsan yada bir Nazi dönemi suçlusunun af edilmesi Yahudiler için ne anlama geliyorsa Ahmet Turan Kılınç'ın af edilmesinin de Alevi toplumu üzerinde aynı etki bıraktığını vurguladı. Erbil, Kılıç için verilen af kararının iptal edilerek Madımak katillerinin yakalanarak adalet karşısına çıkarılmasını isteyerek, geçmişle yüzleşilmeden unutulan her katliamın yeni katliamlara zemin hazırladığını kaydetti.

Açıklamanın ardından sırtlarını Elçilik binası önüne dönen katılımcılar, daha sonra Elçilik binası karşısına yanlarını getirdikleri dövizleri astılar.

‘Dersim biat etmez!’

Britanya Demokratik Güç Birliği, Dersim’de yaşanan kaçırma, tecavüz, cinayet, doğa katliamı ve baskılara dikkat çekerek, Dersim’e sahip çıkılarak herkesin demokratik tepkisini dile getirmesi istendi. Türk devletinin Dersim halkını biat etmeye zorladığı vurgulayan DGB, “Dersim biat etmez” dedi.

Londra’da bir araya gelen demokratik kitle örgütleri, Dersim’de Gülistan Doku’nun kaçırılması, Dersim doğasına dönük tahribatlar, kutsal sayılan dağ keçilerinin vurulması ve Dersim’e dönük AKP Hükümeti’nin politikalarına karşı bir açıklama yapıldı. Britanya Demokratik Güç Birliği tarafından Londra Dersim-Der binasında yapılan açıklamaya kurum temsilcileri ve çok sayıda Dersimli katıldı.

Burada bir açıklama yapan Dersim-Der Başkanı, Gülistan Doku’nun günlerdir bulunmamasına dikkat çekerek, “Munzur Üniverisitesi’nde bir öğrenci kayboluyor ve bulunamıyorlar. Dersimin her yanı mobesse kameraları ile izlenmektedir. Her taraf izleniyor ancak ne kaçıranlar ne de başka bir iz bulunmuyor. Aslında bulunmak istenmiyor. Çünkü bu işin içerisinde asker ve polis var. Pertek’te e kız ve erkek çocuklarına tecavüz ediliyor ve bir kişi bile tutuklanmıyor. Son dönemler de bu kaçırma, tecavüz ve cinayetler adeta bir planlı şekilde Dersim’de yürütülüyor. Bu bilinçli olarak Dersime yönelik bir saldırıdır” dedi. Açıklamanın devamında, şunlar ifade edildi: “Dağ keçileri toplu olarak katlediliyor. Binlerce insan dağ keçilerini görebilmek için Dersim dağlarına çıkar ve bir kutsallıkları vardır. Yine failler bulunmuyor. Dersim biz devrimciler için çok önemlidir. Dersim bütün önderliklerimizi Dersim halkı bağrına basmıştır. 38 öncesini hatırlarsanız Dersime dönük kanunlar şark ıslahat planları çıktı. Bugün de Dersime yönelik bir özel plan olduğu görülüyor. Demokratik ve hukuk devleti yok. Dersim de 15 Temmuz sonrası sorgulanmayan insan kalmadı. Bir Dersimliyi FETÖ iddiasıyla tutuklayabiliyor. FETÖ hakkında kitap yazmış birini bile yargılıyorlar. Biat eden bir toplum yaratmaya çalışıyorlar. Ancak Dersim biat etmez” denildi.

DERSİM’İ SAHİPLENMELİYİZ

Britanya Alevi Federasyonu Başkanı İsrafil Erbil ise Sivas katliamı katilini af eden zihniyet ile Dersim inancını Dersim’de inancın membası olan o toprakları yok etmek istemesi birbirinden bağımsız olmadığına dikkat çekti. Dersimin Kürt halkının kendi inancını yaşamak için ortaya koyduğu mücadele de ev sahipliği yapması taraf olmasının devleti ve hükümeti rahatsız ettiğini vurgulayan Erbil, “Dersimde hala direniş damarı direniş bilgisi yüksektir. Dersim dünyanın neresinde olursak olalım hepimiz için bir umut kaynağıdır. Bunu doğasıyla inancıyla bütün muhalefet yapan kesimlerin her bir yanıyla ortadan kaldırmak isteyen bir anlayışın hedefine koyduğu bir alandır. Bugün dağ keçilerine saldırması, oradaki gençlerin kaybolması oradaki gençlerin tecavüze ve katliama uğramasına rağmen görevlilerin hiç bir şey yapmıyor olması tesadüf değildir. Bugün doğa insanlarının oradaki doğaya sahip çıkmaması da normal değildir. Dersim sahiplenilmesi ve yaşatılması gereken bir alandır. Bizler de DGB ve BAF adına Dersimin mücadelesinin yanındayız ve olmaya devam edeceğiz” diye kaydetti.

SOKAKLARA ÇIKALIM

GİK-DER adına bir konuşma yapan yazar İbrahim Avcil, Dersim’de yaşanan olayların devletin özgürlük ve demokrasi kuvvetlerini sindirme planının bir parçası olduğunu vurgulayarak, “Bugün Türkiye ve Kürdistan’da demokrasi kuvvetlerinin en ufak bir hak arama mücadelesi devlet tarafından zulümle bastırılmaktadır. Bu durumda ülkede ki insanlarımızın gözü kulağı yurtdışında yaşayan bizlerdedir. Ancak ne yazık ki yurt dışında yaşayan halklarımız da devletin sindirme politikasından nasibini almıştır. Ülkedeki demokrasi mücadelesinin sesine ses olmamak onların mücadelelerine omuz vermemek doğru değildir. Tıpkı ülkede olduğu gibi burada da demokrasi mücadelesi için korkmadan sokakta olmalıyız. DGB olarak en temel çağrımız burada da sokak mücadelesini büyüterek ülkedeki demokrasi mücadelesine omuz verip AKP ve MHP faşizminin saldırılarını alaşağı etmektir” diye belirtti.

Londra'da tutuklu şair Çomak ve tutsaklar için dayanışma etkinliği

İngiltere Exiled Writers Ink (Sürgün Yazarlar) kuruluşu ve Norveç PEN işbirliği ile Londra'da tutuklu şair İlhan Sami ÇOMAK ve tüm politik tutsaklar için zengin bir etkinlik gerçekleşti.

Londra merkezli The Poetry Cafe'de gerçekleşen, modetörlüğünü emekli avukat ve şair Michael Baron'un üstlendiği etkinliğin ilk bölümü Exiled Writers Ink'ten Jennifer Langer'in açılış konuşması ile başladı. Ardından şair İlhan Sami Çomak'ın etkinlik için kaleme aldığı mektubu Türkçe ve İngilizce okundu. Devamında insan hakları avukatı, ceza hukuku uzmanı ve ünlü şairler Ahmed Arif ve Cemal Süreya'yı anlatan "Ben Kolay Ölmem" tiyatro oyununun yazarı Ali Has, İlhan Sami Çomak şahsında politik öğrenci ve tutsakların hukuki durumuna değinen bir konuşma yaptı. Yine 2016'da İstanbul'da İlhan Sami Çomak'ın duruşmasına katılan insan hakları avukatı Margaret Owen mahkemedeki gözlemlerini anlattı ve şair Çomak'ın yaşadığı hukuksuzluğa insan hakları açısından bir konuşma yaptı.

Macar kökenli mülteci bir ailenin çocuğu olan ödüllü şair George Szirtes, Macar şairi Gyula Illyés'in 1950 yılında yazılmış meşhur "Tiranlık Üzerine Bir Cümle" isimli uzun şiirinden bir bölümü okudu. Şarkıcı Suna Alan'ın müzik dinletisi ile devam eden ilk bölümde, edebiyat çevirmeni, şair ve Norveç PEN'in hapishanedeki yazarlar Türkiye danışmanı Caroline Stockford Norveç PEN adına bir konuşma yaptı ve Stocford şair Çomak davasının takipçisi olacaklarını vurguladı. Ardından şair, çevirmen, editör ve Hapisteki Yazarlar Komitesi üyesi Erkut Tokman, İlhan Sami Çomak'ın şiiri üzerine bir konuşma yaptı. Açık Şiir isimli bir edebiyat girişimi oluşturduklarını ve şair Çomak'ın şiirinin daha da tanınır kılınması için bu girişim aracılığı ile çalışacaklarını söyledi. Şair Çomak'ın şiirlerinin okunduğu ilk bölüm ardından verilen arada katılımcılar tarafından Çomak'a kartpostallar yazıldı.

Etkinliğin ikinci bölümünde yeniden sahne alan sanatçı Alan, sürgünde yaşama veda eden ünlü Kürt şairi Cegerxwîn'in şiirinin bestesi olan ''Hate Ber Derî''eserini, yine Mamak cezaevinde 1980 darbesi sonrası katledilen yayıncı İlhan Erdost'un abisi Muzaffer İlhan Erdost'un ''Kederin Kardeşiyim'' isimli şiirinin bestesini seslendirdi. Şair Çomak'ın şiirlerinin İngilizce tercümelerinin okunduğu ikinci bölümce edebiyatçı Erkut Tokman, şair Çomak'ın şiirini anlatan kısa bir tiyatrikal performans sergiledi. Yine şair Michael Baron, şair Çomak'a ithafen yazdığı Swimmer (Yüzücü) isimli eserini okudu. İkinci bölümün sonuna yaklaşılırken Açık Şiir girişimi tarafından hazırlanan videoda şair Çomak'ın haftada 10 dakikalık telefon hakkı sırasında, bir şiirini okurken kaydedilen sesi ilk kez katılımcılar tarafından dinlendi. Duygulu anların yaşandığı video gösterimi sonrası öğretim üyesi, hapishanelerdeki öğrenciler ve politik tutuklular alanında uzman insan hakları aktivisti ve şair Çomak'ın vasisi İpek Özel, katılımcılardan gelen soruları yanıtladı.

Şair İlhan Çomak 1994 yılında henüz 21 yaşında İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü öğrencisiyken, çok işkenceli on altı günlük gözaltı süresinden sonra tutuklandı. AIHM'in 2007'de adil yargılanmadığına dair hükmüne rağmen, son 26 yıldır tutuklu yargılanan Çomak'ın cezaevinde iken çıkardığı 8 şiir kitabı var. Çomak'ın son şiir kitabı "Geldim Sana" dosyası geçtiğimiz yıl Sennur Sezer birincilik ödülüne layık görüldü.

Foto: Suat Eroğlu

Eskioğlu'na TCCA'dan teşekkür plaketi

Kıbrıs Türk Toplum Merkezi, (Turkish Cyriot Community Association - TCCA) Faruk Eskioğlu'na "Londra'da Bizim'Kiler" çalışmasından dolayı "teşekkür plaketi" verdi.

1 Şubat Cumartesi günü "628-630 Green Lanes, Haringey, N8 0SD" adresindeki TCCA'de yapılan kitap tanıtım panelinde gazeteci yazar Eskioğlu ve kitabın İngilizce editörü Ertanç Hidayettin konuşmacı olarak katıldı. Etkinliğe bir süre önce aramızdan ayrılan Hulus Çağlar İbrahim'in eşi ve Hasan Raif'in ailesinin de aralarında bulunduğu 30'un üzerinde katılım oldu.

Açılış konuşmasını yapan TCCA Başkanı Niyazi Enver, Türkçe ve İngilizce kaleme alınan "Londra'da Bizim'Kiler"in toplum tarihinin gelecek kuşaklara taşımada önemli bir işlevi olacağını belirterek yazarı ve çalışmaya katkıda bulunanları kutladı. Enver, üçlü kitap setinin sert kapak özel baskısını Hulus Çağlar İbrahim ve Hasan Raif'in eşlerine hediye ederken, İlker Kılıç'ı da saygıyla yâd ederek üçüncü kitabı Kılıç ailesine ulaştıracaklarını söyledi.

Enver, Eskioğlu'na kurum adına hazırlanan "Toplumsal hizmetlerinden dolayı teşekkürlerimizle" yazılı plaketi vererek çalışmalarını sürdürmesini diledi.

Duygusal anların yaşandığı etkinlikte Rosemerry İbrahim de eşi Hulus Çağlar İbrahim'in bir efsane olduğunu belirterek bu kitaplarla efsanenin unutulmayacağından dolayı çok mutlu olduğunu söyledi. Gülşen Raif de Eskioğlu'nun uzun süren çalışmalarını ailecek bildiklerini belirterek "Rahmetli eşim Hasan da sağ olsaydı bu gece mutlaka aramızda olurdu" diye konuştu.

Ertanç Hidayettin de "Londra'da Bizim'Kiler"in Türkiye'den 150 ve Kıbrıs'tan 100 yıllık göçün tarihini ele aldığını belirterek çalışmanın her evin kütüphanesinde bulunması gerektiğini ve araştırmacılara da ciddi bir kaynak olacağını söyledi. Kitapta yer alan ve şimdi hayatta olmayan isimleri sayarak yâd eden Hidayettin, toplumun sözlü tarihini de yazıya geçiren "Londra'da Bizim'Kiler"in bu açıdan da önemli bir işlev yüklendiğini söyledi.

Eskioğlu da araştırması boyunca kendisine destek olan, panelde ev sahipliği yapan ve kendisini ödüllendiren TCCA'e teşekkür ederek başladığı konuşmasında, toplumun kitaplara olan ilgisine de teşekkür etti.

Kitapta yer alan ilginç olayları özetleyen Eskioğlu, kendisinin bir bilimadamı olmadığını fakat bilim insanlarının yorumlayabileceği ciddi bir arşiv toplaması ve sözlü tarih çalışması yaptığını söyledi. Eskioğlu bir soru üzerine çalışmasından alıntılar yaparak toplumdaki üç önemli köşe taşını "1970'lerdeki Wimpy Grevi, 1990'lardaki Kürt ve Alevilerin kimlik arayışları ile 2000'lerde tekstilin emek ucuz ülkelere taşınmasıyla ortaya çıkan büyük işsizlik ve onun ileride yarattığı sorunlar sayılabilir" dedi.

Kitaplarının içinde yaşanılan ülkede toplumu görünür kılmasını dileyen Eskioğlu, kitapla ilgili ayrıntılı bilgi ve satış noktalarının londradabizimkiler.com'dan öğrenilebileceğini söyledi. Doç. Dr. Tuncay Bilecen'in de konuşmacı olarak katılacağı bir sonraki kitap panelinin 16 Şubat Pazar saat 13'te "Mildmay Ward, Londra N1 4RX" adresindeki Türk Eğitim Birliği'nde olacağı öğrenildi.

Canım Fruit & Veg Ltd.

İngilterenin her yerine delivery yapılır

23 Sherin Road
Leyton
E10 5SQ

Bristol Branch
Unit C 126 Albert
Road St. Philips
Bristol, BS2 0YA

Sheffield Branch
Unit 8A South
Yorkshire Parkway
Drive, Shiffield
S9 4WN

Ali +447415142807 . Aydın : +447490000333
(Lütfen akşam 21'den sonra arayınız)

http://www.canimfruitandveg.com

Komplo adım adım nasıl örüldü?

Ferhat Çelik

PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın 15 Şubat 1999'da devletlerarası operasyon sonucu Türkiye'ye getirilişinin üzerinden 21 yıl geçti. ABD, İngiltere ve İsrail'in başını çektiği bu komploda birçok ülke rol aldı. Kürtlerin "kara gün" olarak tanımlandığı 15 Şubat, o günden bugüne yaşananlarla Ortadoğu'nun yeniden dizaynında bir dönüm noktası oldu.

İnsanlığın doğumuna ev sahipliği yapmış Ortadoğu toprakları, süren siyasi, dinsel, ekonomik ve etnik çatışmalar, gerçekleştirilen katliamlar, el değiştiren iktidarlar, sömürülen kaynaklar ve ortaya çıkan insanlık dramları ile yüzyıllardır bir ateş çemberi içerisinde. Her dönemin egemenleri tarafından beslenen kaos, bölgenin adeta kaderi haline getirildi. Ortadoğu'nun zenginliklerine göz diken emperyalist güçlerin, 'böl ve yönet' politikası ile 20'nci yüzyılın başında bölge halkları ve inançları arasındaki çizdiği sunni sınırlar da bu hali derinleştirmekten öte bir sonuç doğurmadı.

Bu amaçla piyonları konumundaki uydu güçlerle, çıkarları önünde duran yada kendileriyle işbirliği yapmayan devlet, halk, örgüt ve bireyleri imha veya tasfiye eden küresel güçlerin bu yönde attığı adımların başında liderleri Abdullah Öcalan şahsında PKK'yi hedef alınması geldi. 21'nci yüzyılın başında Ortadoğu'yu yeniden dizayna girişen küresel güçler, devletlerarası bir operasyonla Suriye'den çıkardıkları PKK Lideri Öcalan'ı 15 Şubat 1999'da Türkiye'ye teslim etti.

Kürtlerin "kara gün" olarak tanımladığı bu tarih, üzerinden geçen 21 yılda yaşananlarla Ortadoğu için bir dönüm noktası haline dönüştü.

Başat rolü ABD, İngiltere ve İsrail'in aldığı bu komploda Rusya, İtalya, Yunanistan ve Türkiye'ye farklı roller biçilirken, bu ülkelerin istihbarat örgütleri CIA, MOSSAD, EYP (Yunan Milli İstihbaratı) ve MİT hazırlanan komplo planının sahadaki yürütücüleri oldu. Bölgeye yönelik politikalarda 'tehdit' olarak görülen Kürt ulusal hareketinin tasfiyesine Öcalan'ın Suriye'den çıkarıldığı 9 Ekim 1998 tarihinden çok önceleri karar verildi. 1994'de dönemin ABD Başkanı Bill Clinton, Öcalan daha Şam'da iken dönemin Suriye lideri Hafız Esad'la görüşmek için bu ülkeyi ziyaret etti. Clinton'un bu ziyareti ile 21 yıl aradan sonra ilk defa bir ABD Başkanı Suriye'ye gitmiş oldu. Clinton ve Esad arasında 4 saat süren görüşmenin 3 saatlik bölümünde PKK lideri Öcalan'ın konuşulduğu yıllar sonra ortaya çıkacaktı. Bu görüşme ile Öcalan'ın tasfiyesine dair komplonun ayakları örülmeye başlandı.

KOMPLO ÖRÜLÜYOR

Bu yönde atılan ilk adım ise Öcalan'a yönelik suikast planıydı. Bu amaçla 6 Mayıs 1996'da, Öcalan'ın Şam'da kaldığı evin yakınında bir ton C4 patlayıcı yüklü bir araç patlatıldı. Ancak Öcalan bu suikasttan sağ kurtuldu. Türk istihbaratına rol verilen bu saldırıda bizzat 'Yeşil' kod adlı JİTEM elemanı Mahmut Yıldırım görev aldı.

Gerçekleşen bu saldırının ardından aynı yılın 9 Nisan'ında, Yunanistan Başbakanı Kostas Simitis ile ABD Başkanı Bill Clinton, Washington'daki Beyaz Saray'da gizli bir görüşme gerçekleştirdi. Bu görüşmede Öcalan'ın tasfiyesi için işbirliğini kabul eden Simitis, ABD'nin bölge politikalarını destekleyeceği sözü verdi. Komploda yer almayı kabul eden Yunanistan, Öcalan üzerinden Kıbrıs ve Ege Adaları konusunda Türkiye'den tavizler koparma niyetindeydi.

KÜRT OTONOM ANLAŞMASI

Simitis-Clinton görüşmesinin akabinde KDP lideri Mesud Barzani, Ankara'ya çağrıldı. Barzani, daha sonra YNK lideri Celal Talabani birlikte bu kez Washington'a çağrıldı. 17 Eylül 1998'de KDP ve YNK ile ABD arasında Washington Kürt Otonomi Antlaşması imzalandı. Bu anlaşma ile PKK'ye karşı geliştirilen tavrın ve Öcalan'ın tasfiyesinin Kürt ayağı da tamamlanmış oldu. Uzun hazırlıklar sonucunda devreye konulan uluslararası komplo, 9 Ekim 1998 tarihinden itibaren hayata geçirilmeye çalışıldı.

SURİYE'DEN ÇIKIŞ

ABD-NATO-İsrail ve Türkiye'nin, Suriye üzerindeki askeri, siyasi, diplomatik kuşatması 9 Ekim 1998 tarihinde zirveye ulaştı. Suriye bu baskılara boyun eğmeyi ve PKK konusunda anlaşmayı çıkarlarına uygun bularak, Öcalan'dan en kısa sürede ülkeyi terk etmesini istedi. Bunun üzerine Öcalan kendi deyimiyle "kendisini feda etme" olarak tanımladığı Avrupa yolculuğuna çıktı.

İLK DURAK YUNANİSTAN

Öcalan'ın Suriye'den çıktıktan sonra ilk durağı Yunanistan oldu. 9 Ekim 1998 tarihinde Şam Havaalanı'ndan hareket eden uçak, birkaç saat sonra Atina Hellinikon Havaalanı'na indi. Ancak havaalanında Öcalan'ın, Şam'dan Atina'ya hareket etmesinde etkili olan ve Öcalan'a karşılama sözü veren Yunan Milletvekili Kostas Baduvas yoktu. Baduvas, yerine Öcalan'ı karşılayanlar Yunanistan gizli servisi EYP'den Savvas Kalenteridis ve istihbarat üst düzey yetkilisi Yannis Stavrakakis'ti. Havaalanında Öcalan'ı karşılayan istihbaratçılar Stavrakakis ve Kalenteridis'in aynı zamanda NATO çalışanları oldukları daha sonra ortaya çıktı. Öcalan, Hellinikon Havaalanı'ndaki karşılaştığı durumu "Kostas Simitis, Baduvas, Stavrakakis ve Kalenteridis şahsında ABD ve NATO kontrolüne alınmış oluyordum" sözleriyle tanımlayacaktı.

5 SAAT SONRA MOSKOVA'YA YOLCULUK

5 saat kadar Hellinikon Havaalanı'nda bekletilen Öcalan'dan aynı gün içerisinde Yunanistan'dan çıkması istendi. Bunun üzerine Öcalan, yönünü Rusya'ya çevirdi. Rusya temsilcisi Numan Uçar (Mahir Welat) tarafından davetiye hazırlanmıştı. Davetiyenin Yunanistan'a fakslanmasıyla birlikte Öcalan için yeni yolculuk başladı. Aynı gün Yunan Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan özel uçakla Öcalan, Rusya'nın başkenti Moskova'ya doğru yola çıkarıldı. Rusya yolculuğunda Öcalan'ın yanında Kalenteridis yer alıyordu. Rusya, bugüne kadar her ne kadar Avrupa ve ABD ile politikalarına karşıt bir pozisyonda dursa da ilk defa komplo sürecinde ABD ve Avrupa devletleri ile aynı masa etrafından oturarak, komplonun baş aktörlerinden biri haline geldi.

Öcalan, Avrupa'dan para-güç desteği arayan Rus Devlet Başkanı Boris Yeltsin'in Rusya'sının başkenti Moskova'da, Numan Uçar, Rus güvenlik elemanları ve Rus politikacı ve Duma Meclisi eski Başkan Yardımcısı Vladimir Jirinovski tarafından karşılandı. Öcalan, bir gece Jirinovski'nin evinde tutulduktan sonra bir dağ evine götürüldü. Öcalan, burada siyasi iltica başvurusunda bulundu, fakat uluslararası hukukça da tanınan 'iltica hakkı' tanınmadı.

ÖCALAN'A KARŞI SİYASİ PAZARLIK

O günlerde Türkiye Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Mehmet Ali İrtemçelik, temaslarda bulunmak üzere Moskova'ya gitti. İrtemçelik, Başbakan Mesut Yılmaz'ın bir mektubunu, Rusya Başbakanı Yevgeni Primakov'a iletti. Mektup, Öcalan'ın Türkiye'ye iadesine karşılık ekonomik pazarlıkları içeriyordu. Bu pazarlıklar devam ederken, Öcalan Rusya Parlamentosu'nun alt kanadı olan Duma Meclisi'ne 'siyasi sığınma' talebinde bulundu. Öcalan'ın bu talebi meclis tarafından 4 Kasım 1998'de, 1'e karşı 298 oyla kabul edildi.

Devamı Sayfa 9'da

UnitedPayments
Rear of 601 Green Lanes
London, N8 0RE
0333 567 3 568
sales@unitedpayments.co.uk
www.unitedpayments.co.uk
Erdem: 073 4000 3060

Soyguna Son!

İşletmelerinize en uygun fiyatlarla en kaliteli pos cihazları bizde!

24 Saat Teknik Servis ve Son Model Cihazlar

Şirketimiz bütün gerekli yasal lisanslara sahiptir ve bankacılık denetleme kurumu tarafından denetlenmektedir

PROFESYONEL VE DÜRÜST YAKLAŞIM SİZE/BİZE KAZANDIRIR

İLK TEPKİ ABD'DEN

Duma'nın kararına ilk tepki Öcalan'ın tasfiye planını devreye koyan ABD'den geldi. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü James Rubin, kameralar karşısına geçerek Duma'nın aldığı kararı eleştirmiş ve hiç kimsenin Öcalan'ın sığınma talebini kabul etmemesi yönünde tehditlerde bulunmuştu. Bu gelişmeler üzerine Öcalan'ın evinde kaldığı Rus Milletvekili Aleksey Mitrofanov, Rusya Başbakanı Yevgeni Primakov ile görüşüp, Öcalan'ın Rusya'yı terk etmesi yönündeki kararını tekrardan değerlendirmesini istedi. Primakov, bu talebe karşı Mitrofanov'a en fazla 9 gün Rusya'da kalabileceğini bildirdi.

CLİNTON'DAN D'ALEMA'YA TEHDİT

Bu durum karşısında Öcalan, bu defa İtalya Yeniden Kuruluş Komünist Partisi (PRC) Milletvekili Ramon Mantovani'nin devreye girmesiyle 12 Kasım 1998 tarihinde İtalya'nın başkenti Roma'ya geçti. İtalya yolculuğu ile Öcalan'ın Rusya'daki ilk 33 günlük ziyareti son bulmuş oldu. Öcalan'ın Roma'ya varmasıyla tutuklanması bir oldu. Bir süre tutuklu kalan Öcalan, daha sonra mahkemenin tutuklamayı kaldırması ile çok daha sert bir ablukaya alındı. Öcalan, Yunanistan ve Rusya'da olduğu gibi İtalya'dan da siyasi iltica talebinde bulundu. İtalya hükümeti, Öcalan'ın siyasi iltica talebini kabul etmesiyle birlikte olağanüstü siyasi-ekonomik baskı altına alındı. Öcalan'ın İtalya'dan çıkarılması için Bill Clinton bizzat devreye girdi. 21 Kasım 1998'de, ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright, Öcalan'ın hiçbir ülkeye kabul edilmemesi amacıyla girişimlerde bulundu. Bu kapsamda NATO Genel Sekreteri Javier Solana ile görüştü. ABD Başkanı Clinton ise, 24 Kasım 1998'de telefonla aradığı İtalya Başbakanı Massimo D'Alema'yı, 'Tarihi bir hatadan kaçının' diye tehdit ederek, Öcalan'ın İtalya'dan çıkarılmasını istedi.

YENİ ÜLKE ARAYIŞLARI

Baskılarla İtalya hükümeti üzerinde sonuçlar alınmaya başlanırken, Öcalan'a İtalya'dan çıkması için her yönüyle bir psikolojik baskı da uygulanıyordu. İtalya Başbakanı D'Alema, Öcalan'ın ülke dışına çıkışının yasal ve hukuki olmasını istiyordu. Öcalan'dan "Özgür irademle gidiyorum" şeklinde bir mektup bırakmasını isteyip, bu yönlü bir mektup verilmediği sürece İtalya'dan çıkmasının yasal olmayacağı ve suç sayılacağı belirtiliyordu. Buna karşılık Öcalan ise hükümete "Bir teminat verilmesi durumunda ülke sınırları dışına çıkabilirim" şeklinde mesajını bildirdi. Öcalan'ın talebi üzerine İtalya hükümeti, Avrupa'da bir ülke bulma arayışına girdi.

ÜLKELER BİR BİR REDDETTİ

Avrupa ülkeleri bir bir Öcalan'ı kabul etmeyeceğini açık açık duyururken, Öcalan'ın Senegal'e gitmesi önerisi ortaya atıldı. Bu öneri gayri ciddi bulunulduğundan Avusturya ile Finlandiya üzerinde tartışma yürütüldü. Öcalan'ın Finlandiya'ya kabul edilmesi ise Finlandiya Dışişleri yetkilileri tarafından 'Almanya kabul ederse' şartına bağlandı. Almanya'nın talebi kabul etmemesi üzerine Finlandiya seçeneği de devreden çıktı. Yine Avusturya da Öcalan'ı 'kaldıramayacağı' için talebi kabul etmedi.

ÖCALAN'A KARŞI IMF BORCU

İtalya'da 66 gün kalan Öcalan, İtalya Başbakanlığı tarafından tahsis edilen bir uçakla tekrar Rusya'ya gönderildi. Öcalan, Rusya'nın başkentine ikinci defa ayak bastığında takvim yaprakları 16 Ocak 1999'u gösteriyordu. Öcalan'ın İtalya'dan çıkarılması ve Rusya'nın kabul etmesinin arkasında da İtalya'nın, 'Öcalan'ı geri alın, size IMF'nin bloke ettiği 1998 yılı yardımının ilk bölümü olan 8 milyar dolarlık krediyi açtıralım' teklifi yatıyordu.

KARGO UÇAĞIYLA BİŞKEK'E KAÇIRILDI

Bu koşullar altında 17 Ocak 1999 tarihinde, Öcalan'ın tutulduğu eve giden Rus güvenlik görevlileri, Rusya Başbakanı Primakov'un 'Hükümetimiz, sizin burada kalmanıza müsaade etmiyor. Gerekçesiz sizin üç gün içerisinde Rusya'yı terk etmeniz gerekiyor, ama gideceğiniz yeri biz belirleyeceğiz' mesajını iletti. Bir sonraki gün yani 18 Ocak'ta ise, Rusya'nın Ankara Büyükelçisi Aleksandr Lebedev, Türkiye'ye 'Öcalan yakalanır yakalanmaz sınır dışı edilecek' sözünü verdi. Bu çıkışların ardından ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'ın Rusya ziyareti gündeme geldi. Albright'ın Moskova'ya yapacağı ziyaret öncesi, 20 Ocak 1999'da Öcalan zorla bindirildiği bir kargo uçağıyla Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'e kaçırıldı. Bişkek'teki bir köy evinde 8 gün boyunca tecrit altında tutulan Öcalan'ın dışarıyla tüm ilişkileri kesildi.

28 Ocak ise hazırlanan bir başka uçakla, iki defa hukuksuz bir şekilde yurt dışı edildiği Moskova'ya tekrar getirildi. Burada tanımadığı bir kişi tarafından karşılanan Öcalan, Rus özel birliklerinin kaldığı bir binaya götürüldü.

SURİYE TÜRKİYE ANLAŞMASI

Öcalan'ın Moskova'ya gelmesinin üzerinden kısa bir süre geçmeden yanına gelen Rus görevliler, kendisini Şam'a göndereceklerini söylediler. Bu süreçte Suriye, Türkiye ile Öcalan konusunda anlaşmış, Öcalan'ın Suriye'ye gitmesi durumunda Türkiye'ye teslim edileceği teminatını vermişti. Bu teklifi kabul etmeyen Öcalan, Yunanistan'da bulunan Yunanlı emekli Amiral Andonis Naksakis'e "can güvenliğinin tehlikede olduğu" mesajını ulaştırdı.

PANGALOS'UN İHANETİ

Öcalan, 29 Ocak 1999 tarihinde emekli Amiral Naksakis aracılığıyla Rusya'ya gönderilen özel uçakla Atina'ya ikinci kez ayakbastı. 30 Ocak günü ise Öcalan'ın yerinin bulunması için Yunan devleti tarafından yeni bir plan devreye konuldu. Naksakis, bu günün sabahı Dışişleri Bakanı Teodoros Pangalos ile Öcalan'ın Yunanistan'da kalması için görüşme yaptı. Pangalos, Naksakis aracılığıyla Öcalan'a 'Ülkemize hoş geldiniz. Sizinle görüşmek istiyoruz. Hukuki anlamda gereken işlemler yapılacaktır. Farklı bir yaklaşım olmayacak. Bu açıdan sizin durumunuzu somut olarak tartışmak istiyoruz. Bizzat kendim bu görüşmeye katılacağım' mesajını gönderdi. Bu mesaj üzerine Öcalan, önemli olacağını düşünerek, görüşmeyi kabul etti.

Dışişleri Bakanı Pangalos ile görüşeceği umuduyla Naksakis'le beraber görüşme yerine giden Öcalan'ı Pangalos'un yerine istihbaratçılar Stavrakakis ve Kalenteridis karşılamıştı. Stavrakakis, burada Öcalan'a 'Sana sabah saat dörde kadar süre tanıyoruz. Aksi halde bildiğimizi zorla yaparız' diyordu. Bu çıkmaz karşısında tekrardan siyasi iltica talebinde bulunan Öcalan'ın talebi bir kez daha işleme konulmadı. Yurtdışı edileceğini öğrenen Öcalan, Hollanda'ya gitme önerisinde bulundu. İstihbarat elemanı Stavrakakis, Öcalan'ın önerisini Shengen Anlaşması gereğince, Yunanistan'dan Hollanda'ya gidilmesi halinde tekrar Yunanistan'a iade edileceğini ileri sürerek reddetti. Burada yapılan planlamaya göre Öcalan, ilk olarak Yunanistan'dan bir uçakla Shengen Anlaşması kapsamında olmayan Beyaz Rusya'nın Minsk kentine, ikinci bir uçakla da Minsk'ten Hollanda-Lahey'e götürülecekti.

Öcalan, 31 Ocak günü Yunanistan hükümeti tarafından temin edilen bir uçakla Beyaz Rusya'nın başkenti Minsk'e doğru yola çıktı. Bu yolculuk öncesi Hollanda'nın Lahey kentine götürecek olan uçağın da Minsk'te hazır olduğu söylendi. Öcalan, Atina'dan çıktığı günün akşamında Minsk Havaalanı'nda indiği sırada Rusya Başbakanı Primakov, Avrupa'daki tüm havaalanlarının Öcalan'a kapatıldığını duyurdu. Bu kararın da yine NATO istihbaratı tarafından İsviçre'de yapılan gizli toplantıda alındığı komplonun diğer süreçleri gibi sonradan aydınlığa kavuştu.

KORFU ADASI

Öcalan'ı Hollanda'ya götürecek olan uçak da Minsk Havaalanı'na gelmemişti. Yunanistan'dan getirildiği Minsk'te sürekli uçaktan indirilmeye çalışılan Öcalan bu dayatmayı kabul etmedi ve uçaktan inmedi. Bunun üzerine Yunanistan uçağı, aynı gece saat 04.00 sularında tekrar Atina'ya döndü. Atina'ya varan Öcalan, yine ABD ve NATO elemanı Stavrakakis tarafından karşılandı. Öcalan aynı gece apar topar Amerikan ve İngiliz askeri üslerinin bulunduğu Korfu Adası'na götürüldü. 1 Şubat sabahı Pangalos, ABD Atina Büyükelçisi Nicholas Burns'u telefonla arayarak, Öcalan'ın Yunanistan'da olduğunu söyledi. Burns ise Pangalos'a 'Tamam, siz onu Yunanistan'dan çıkarın, gerisine karışmayın' talimatı verdi.

İHANET HABERİ: BAŞARDIK

Korfu'daki istihbarat merkezinde tutulan Öcalan'ın yanına bir kez daha gelen istihbaratçı Kalenteridis, Öcalan'a 'Başardık. Pangalos'la konuştum, sizden özür diliyor. Kötü davrandığı için üzgün. Çözüm bulduk, sizi bir Afrika ülkesine götüreceğiz. Burada Yunan hükümeti güvencesi altında geçici olarak kalacaksınız, bu süre içinde pasaportunuz hazırlanarak Güney Afrika Cumhuriyeti'ne götürüleceksiniz' şeklinde iletecekti. Kalenteridis, bu görüşmede Öcalan'a Kenya'dan hiç bahsetmezken, gidilecek yerin Güney Afrika'ya gitmek için bir ara durak olduğunu belirtmişti.

UÇAK KENYA'YA İNDİ

Öcalan, bu kez tecrit altında tutulduğu Korfu Adası'nda kaldığı evden 20.30'da hareket edeceği söylenen Afrika uçağı için yola çıktı. 1 Şubat'ı 2 Şubat'a bağlayan gece, saat 05.30'da Öcalan'ı almak için gizli askeri havaalanına gelen uçağın hiçbir resmi kaydı, kuyruk numarası, bayrağı, nereye ait olduğunu gösteren bir işaret yoktu. İsviçre'den gelen ve NATO Gladiosu veya CIA tarafından ayarlanan gizli uçak, 2 Şubat 1999 tarihinde Kenya'nın başkenti Nairobi'ye indi. Öcalan'ı burada Kenya Büyükelçisi George Kostoulas karşıladı. Kostoulas'un havaalanında ilk defa karşılaştığı Öcalan'a sarf ettiği 'NATO'da yirmi yıldır sürekli seni araştıran birimin başındayım. Seni gökte ararken yerde buldum' sözleri de NATO'nun Öcalan'ın tasfiyesi için nasıl organize olduğunu gösterecekti.

ABD-SİMİTİS-TÜRKİYE İŞBİRLİĞİ

Öcalan, Kenya'ya geldikten bir gün sonra, 3 Şubat 1999 günü ise Kenya Dışişleri Bakanlığı Daimi Sekreteri Kathourima ile Yunan Büyükelçisi George Kostoulas arasında gizli bir görüşme yapıldı. Bu görüşmenin yapıldığı sırada diğer önemli görüşme ise Ankara'da gerçekleşiyordu. Ankara'da İsrail İstihbarat Şefi David Ivry başkanlığındaki bir heyet ile Türkiye Dışişleri Bakanlığı, MİT ve Genelkurmay harekât dairesinden yetkililerle bir toplantı gerçekleştirildi. O saatlerde ABD Atina Büyükelçisi Nicholas Burns da Yunanistan'ın Selanik kentinde gazetecilere, 'Yunanistan'ın PKK Genel Başkanı konusunda gerekeni yaptığı' şeklinde açıklamada bulunuyordu.

Bütün bu gelişmeler, Öcalan'ın ABD-Simitis-Türkiye işbirliğinde Kenya'ya gönderildiğine kesinlik kazandırıyor. Kenya'nın Öcalan'ın Türkiye'ye teslim edilmesi için seçilmesindeki neden ise, CIA ve İsrail ajanlarının merkezi konumunda olmasıydı.

4 Şubat 1999 tarihinde ise Kenya Dışişleri Bakanlığı'nda, Daimi Sekreter Kathourima ile Büyükelçi Kostoulas arasında bir görüşme daha gerçekleşir. Aynı günün akşam saatlerinde, bir CIA elemanı Türkiye'nin MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'la evinde bir araya gelir. CIA yetkilisi, Öcalan'ın yakalanması için MİT'e ABD Başkanı Clinton'ın emriyle operasyon önerisi sunar. Türkiye, bu öneriyi kabul ederken, dönemin Başbakanı Bülent Ecevit de sonradan "4 Şubat'ta bize Öcalan'ın Afrika'dan alınabileceği haberi geldi. Onun üzerine bu mekanizma harekete geçirildi" yönünde açıklama yapacaktı.

TÜRK OPERASYON EKİBİ UGANDA'DA

An be an gelişmelerden haberdar edilen Türkiye'de, değişen plan doğrultusunda Öcalan'ı getirecek uçağın hazırlıkları yapıldı. Hazırlıkları tamamlanan uçak, 10 Şubat 1999'da İstanbul'dan Uganda'nın Entebbe Havaalanı'na gitti. TC-CAG tescil işaretli Fransız Dassault imalatı Falcon 900B tipi bu uçağın işveren Cavit Çağlar'a ait olduğu da yine sonradan ortaya çıktı. 9 kişilik operasyon ekibinde, Atilla isimli kaptan pilot, Sadık Sindal ve Yalçın Bal isimli iki mürettebat dışında 5 MİT mensubu ve 1 askeri tabip yer alıyordu. Bu ekip, Uganda'nın başkentinde bulunan Entebbe Lake Victoria Hoteli'ne yerleşip, Kenya'dan gelecek haberi beklemeye başladı. 14 Şubat'ı 15 Şubat'a bağlayan gece, uçağın üzerindeki bayrak ve kuyruk numarası silinerek yerine Malezya bayrağı ve sahte kuyruk numarası yazıldı.

YUNAN ELÇİLİĞİ'NE BASKIN

15 Şubat 1999 günü sabah saatlerinde Kenya Dışişleri Protokol Şefi, elçilik binasına gelerek Büyükelçi Kostoulas'ı, Dışişleri Bakanlığı Daimi Sekreteri Kathourima'nın yanına götürür. Burada gerçekleşen toplantının ardından Kostoulas, akşam saatlerinde Savvas Kalenteridis'i de yanına alarak eve geri döner. Kostoulas, Öcalan'a tanınan sürenin 15 Şubat'ta dolduğunu ve elçilik evinden çıkması gerektiğini belirtir. Öcalan'ın istediği bir günlük süreyi ise 'Geceleyin neler olabileceğini garanti edemem' şeklinde yanıtlıyordu. Bu görüşmeden bir kaç saat sonra Kenya polislerinin içinde olduğu, Kenya hükümeti plakalı beş araba, üç Land Rover tipi cip Öcalan'ın bulunduğu Yunan elçisi Kostoulas'ın evinin bahçesine park eder. Araçlarla gelen Kenya İstihbarat Şefi Noan Arap Ta, ilk olarak Kostoulas ile gizli bir görüşme gerçekleştirdikten sonra Öcalan'la da görüşür. Öcalan'ın hükümet güvencesi olmadan çıkmayacağını ilettiği Noan Arap Ta, 'Uçak hazır bir an önce çıkın. Gece yaklaşıyor, geceleyin neler olabileceğini garanti edemem' şeklinde tehditler savurur.

Öcalan'ın tüm dayatma ve tehditlere rağmen evde kalmakta ısrar etmesi üzerine, devreye büyükelçi Kostoulas ve istihbaratçı Kalenteridis girer. Yunan hükümeti adına garanti sözü verirler; bu diyalogda ikna görevi bir kez daha özellikle Kalenteridis'e verilir. Kalenteridis'in Yunanistan devleti adına güvenceler vermesi Öcalan'ın elçilikten çıkmasında etkili olur. Bu süreçte Öcalan'ın uyuşturucu ilaçlarla uyuşturulmasına başvuruluyor. Hatta Öcalan, bu yöntemin günlerce sürdüğünü dile getirecekti.

ÖCALAN'IN AĞZINDAN 15 ŞUBAT

Elçi Kostoulas'ın evinin bahçesinde tüm itiraz ve tartışmalara rağmen Kenya polisleri, Öcalan'ı Kostoulas ve Kalenteridis'in gözleri önünde kendi araçlarına zorla bindirip Türk istihbaratına teslim eder. Türkiye'ye kaçırılan Öcalan, getirilişini şu sözlerle anlatmıştı: "Beni cip ile zorla kaçıranlar, Kenya güvenlik ve istihbarat yetkilileriydi. Arabadakilerin hepsi siyahi adamlardı; 4 kişiydiler. İlginçti, havaalanına vardığımızda herhangi bir polis veya kontrol noktası da yoktu. Havaalanına direkt girdik ve doğrudan uçağa götürüldüm. Bu da her şeyin önceden planlandığının bir başka işaretiydi. Siyahi adamlar arabayı, havaalanında bekleyen uçağın kapısına dayadılar. Uçağın etrafındakilerin hepsi silahlıydı. Sivil giyimli, kimilerinin siyah gözlüklü, kimilerinin de yeşil gözlü, sarışın-kumral, iri yarı-uzun boylu olan bu şahısların, ellerinde otomatik tüfeklerle tertibat aldığını fark ettim. İsrailli de olabilirler, ama daha çok Amerikalılara benziyorlardı. Bunların CIA ve MOSSAD elemanları olmaları yüksek bir ihtimaldi. Uçağa binme anına kadarki bölümde, Türkler yoktu. Türkler, uçağın içindeydi. Bu uçağa girer girmez, içindeki Türk Özel Timi, bir şey demeden üzerime çullanıp, beni yere yatırdı. Üzerimdeki her şeyi alıp, bantlarla her tarafımı bağlayıp, gözlerime de aynı kalın bantları yapıştırıp uçağın arkasına bıraktılar. Bilincim artık neredeyse tamamen gitmişti, yürüyecek durumdaydım ama düşünecek durumda değildim. İki saat sonra uyandım. Uçak iki defa indi; biri Mısır, diğeri ya İsrail ya da Kıbrıs'tı. Gemiyle 4 Şubat'ta boşaltılıp, benim için özel olarak inşa edilen tek kişilik ada hapishanesine getirildiğimde ise 16 Şubat sabahıydı. Aynı gün (16 Şubat 1999), Başbakan Bülent Ecevit, Türkiye'ye getirildiğimi kamuoyuna açıklayacaktı."

Öcalan: İşbirliğini reddettiğim için tasfiyem kararlaştırıldı

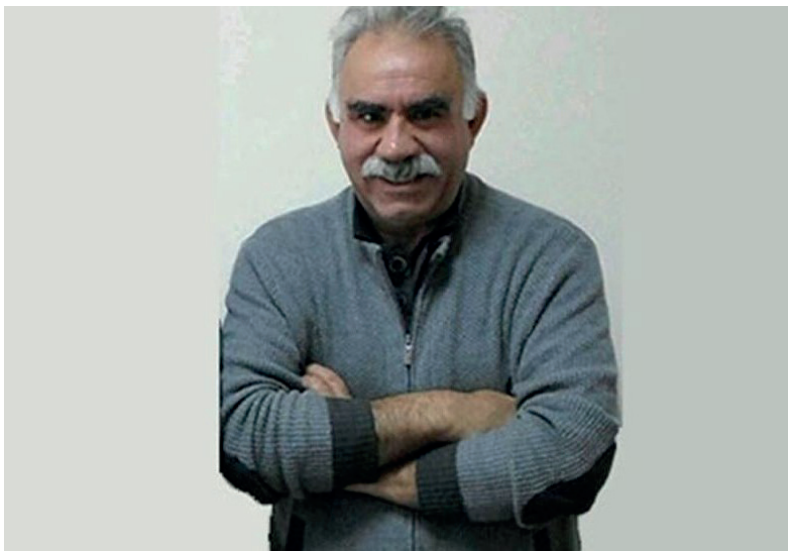

Ferhat Çelik

İSTANBUL - Ortadoğu'nun zenginliklerine göz diken emperyalist dünya güçlerine uyum sağlamadığı için komploya maruz kaldığını vurgulayan PKK Lideri Abdullah Öcalan, 21 yıldır tutulduğu İmralı'da bu güçlerin oyununu bozup, halkların tarihsel ve toplumsal gerçekliğine uygun onurlu bir barış ve demokratik çözümde ısrarcı oldu.

Küresel güçlerin organizasyonu ile 15 Şubat 1999 yılında Türkiye'ye teslim edilip, kendisi için özel olarak dizayn edilen İmralı Yüksek Güvenlikli F Tipi Cezaevi'ne konulan PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın aradan geçen 21 yılda yoğunlaştığı başlıca konulardan biri kendisini hedef alan bu komploya dair gizleri aydınlatmak oldu. Zira komployu tüm gerçekliği ile açığa çıkarmak genelde Ortadoğu, özelde Kürt sorununa dair politikaların teşhiri anlamına geliyordu.

Merkezinde yer aldığı sürece dair sis perdesini kaleme aldığı savunmalarında dağıtmaya çalışan Öcalan, bu sürecin akıllarda bıraktığı birçok soruya yine yaptığı değerlendirmelerle yanıt oldu. Öcalan'ın uğradığı komploya ilişkin yaptığı tespitlerin ana çerçevesini Ortadoğu'nun zenginliklerine göz diken emperyalist dünya güçlerine uyum sağlamadığı için tasfiyesinin planlanması oluşturdu.

Öcalan, kurgulanan plan ve amacı savunmalarında şöyle dile getirecekti: "Daha Şam'da iken İngiltere ve ABD, elçiler göndererek kendilerinin Ortadoğu politikalarına uyum sağlamamızı, aksi halde tasfiye edileceğimizi söylemişlerdi. Onların işbirliği tekliflerini reddettim. Halklar lehine özgürlükçü ve bağımsızlıkçı çizgiden vazgeçmeyeceğimizi söyledim. Ardından Talabani gelerek bana, 'Öcalan ne yaptın, başını belaya soktun!' diyerek kararımı gözden geçirmemi istedi ve bu güçlerle işbirliğine girmeye ikna etmeye çalıştı. Ama bu teklifi de reddettim. 'Ben ilke adamıyım. Halklar lehine çizgi sahibiyim. Halkların binlerce yıllık özgürlük, eşitlik ütopyasını temsil eden bir özgürlük savaşçısıyım, başkalarının savaşçısı olmam' dediğim için komployla tasfiyeme karar verdiler. Tasfiyemle birlikte PKK'nin de başsız kalıp dağılacağı hesaplanıyordu."

'ESAD KONUMUMUN ÖNEMİNİ FARK ETTİ'

Kendisine yönelen komplonun başlangıç adımı olarak Öcalan'ın işaret ettiği tarih 1994 yılı. Bu tarihte dönemin ABD Başkanı olan Bill Clinton'un, 21 yıl aradan sonra kendisi henüz Şam'da iken bu ülkeden çıkarılması amacıyla Suriye'ye gelip Hafız Esad'la görüşmesine dikkat çeken Öcalan, bu görüşmenin amacını "Hafız Esad o görüşmelerde konumumun önemini fark etti. Sürece yaymayı kendisi açısından daha uygun gördü. Geçici bile olsa Suriye'den çıkmam konusunda bir talepte bulunmadı. Beni Türkiye'ye karşı iyi bir dengeleyici unsur olarak sonuna kadar değerlendirmek istiyordu. Ben ise, Suriye'yi stratejik tavır almaya zorladım. Ama gücüm veya durumum bunu başarmaya elvermiyordu. İran'da olsaydım belki de stratejik bir ittifak geliştirilebilirdi. O konuda da ben İran'a güvenemiyordum; geleneksel tavırlarından çekiniyordum. Clinton ve ilişki içinde olduğu Irak Kürt liderleri Suriye'de bulunmamı kendi stratejik amaçları için uygun görmüyorlardı. Çünkü Kürdistan ve Kürtler giderek kontrollerinden çıkıyordu. İsrail de bundan çok rahatsızdı. Kürdistan'daki gelişmelerin seyri ve Kürtlerin kontrolünün ellerinden çıkması onlar için kabul edilemez bir durumdu. Kürdistan'ı kontrolleri altında tutmak, özellikle Irak'la ilgili plan için hayati rol ifade ediyordu. Mutlaka ayrılmam ve bağımsız Kürt kimliği ile özgürlük çizgisine son vermem dayatılıyordu" sözleriyle yorumladı.

NATO-GLADİO BAĞLANTISI

Öcalan, komplonun işaret fişeğinin atıldığın bu ziyaret ile Suriye'den çıkışına kadar ki sürecin NATO-Gladio ile bağlantılı olduğunu da ısrarla vurguladı. "Türk ordusundaki ayrışmayı ve Gladio'yu dikkate almadan bu operasyonu doğru yorumlayamayız" diyen Öcalan, 9 Ekim 1998 tarihinde Suriye'den çıkmadan önce bu iki kesim arasında yine bir rekabetin baş gösterdiğini savunmalarında şu sözlerle anlatmıştı: "Kapitalist güçlerin hegomonik savaşı Beyaz Türk faşizmi kılığına bürünerek sürdürülüyordu. M. Kemal'den beri ordu içinde bundan rahatsız olan bir kesim de her zaman vardı. Bunlar yurtsever ve Anadolucuydu. 27 Mayıs 1960 darbesinden 2000'ler sonrası darbe hazırlıklarına kadar bu yurtsever ve barış yanlısı diyebileceğimiz kesimin durumu darbeciler ve komplocularınkinden farklıydı. Darbeciler ve komplocuların arkasında esas olarak NATO Gladio'su durmaktaydı. Ayrıca sivil toplum içinde de her iki tarafın güçlü uzantıları, odakları mevcuttu. Bunlar aralarında daima bir ilişki ve çelişkiyi yaşarlar. Dönemlere göre birbirlerine üstünlük kurarlar. Sınıfsal olarak da millici ve işbirlikçi burjuvaları temsil etmek durumundadırlar."

'ÖNÜMDE İKİ YOL VARDI'

Öcalan, bulunduğu Suriye'ye yönelik artan baskılar ve tehditler üzerine bu ülkeden çıkış sürecinde ise önünde iki yol olduğunu ifade edecekti. Bunları "Birincisi dağ, ikincisi Avrupa yoluydu" olarak tarif eden Öcalan, bu yolların olası sonuçlarını da "Dağ yolunu seçmek savaşın şiddetlenmesi, Avrupa yolunu tercih etmek ise diplomatik-politik çözüm şansını aramak demekti" diye tanımlayacaktı.

Öcalan, başlangıçta ağır basan dağ yerine Avrupa seçeneğinin nasıl geliştiğini de "Dağ yolu hazırlıklarının günler öncesinden yapıldığı bilinmektedir. Kuvvetli ihtimal dağa çıkış yönündeydi. Fakat tam o sırada bir Yunanlı heyetin yanımıza gelişi ve Atina temsilcimiz Ayfer Kaya'nın Yunanlı yetkililerle yaptığı yoğun telefon görüşmeleri rotayı Atina'ya çevirmemize yol açtı. Suriyeli yetkililerin sorunu çok acil çıkış yapmamdı. Fakat Avrupa'ya çıkışımdan pek de rahat görünmüyorlardı. Bu konuda alternatif yaratmamaları kendilerinin ciddi kusurudur. Atina'ya çıkış aslında hesapta yoktu. Bir fırsattı ve oradaki dostların ciddiyetine inanarak bu fırsatı değerlendirmekten kaçınmadım. Eğer karşılaştığım tablodaki gibi olduklarını bilseydim, kesinlikle çıkış yapmazdım" sözleriyle dile getirecekti.

'IMF KREDİSİ ÜZERİNDEN ANLAŞTILAR'

Öcalan, ihanet ile karşılaştığı belirttiği Atina'dan Moskova'ya gidişini ise savunmalarında şu sözlerle anlatıyor: "Liberal Demokrat Parti Başkanı Vladimir Jirinovski'nin yardımıyla Moskova'ya inmeyi, o sırada ekonomik kaos yaşayan Rusya'ya giriş yapmayı başardık. Fakat bu sefer karşımıza Rus İç İstihbarat Şefi çıktı. O da 'Nuh der peygamber demez' havasındaydı. O koşullarda Rusya'da kalamazdık. Yaklaşık 33 gün sözde gizli kaldım. Yanında kaldıklarım ve benimle ilgilenenler Yahudi kökenli siyasilerdi. Dürüst olduklarına inanıyordum. Beni gerçekten gizlemek istiyorlardı. Ama bu yöntemi doğru bulamazdım. Bu süre içinde hem İsrail Başbakanı Ariel Şaron, hem de ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Korbel Albright, Rusya'ya gelmişlerdi. Rusya'da Yevgeniy Primakov Başbakandı. Hepsi de Yahudi kökenliydi. Ayrıca dönemin Türkiye Başbakanı Mesut Yılmaz da devredeydi. Sonunda Mavi Akım Projesi ve on milyar dolarlık IMF kredisi üzerinde anlaşarak Rusya'dan ayrılmamı sağladılar."

'AVRUPA KAPILARINI ALMANYA KAPATTI'

Devreye konulan komplo sürecinde Öcalan'ın, sergilediği tutum ile ısrarla özellikle üzerinde durduğu ülke ise Almanya. Öcalan, geri planda dursa da Almanya'nın bu süreçteki rolünü "Almanya'nın beni almamak için nasıl hareket ettiği biliniyor. İddia ediyorum; Kuzey Atlantik Antlaşması'nın 'örgüte üye ülkelerin, silahlı bir saldırıya uğrayan herhangi bir üye ülkeye yardım etmelerini' öngören 5. maddesini, 1985'lerden itibaren PKK'ye yönelik fiilen uygulayan Almanya, komplo sürecinde de hukuki ve insani sorumluluğundan kaçarak bana dağ yolunu göstermişti. Bir başka deyişle; Alman politikasının komplodaki rolü, bizi Avrupa'ya sokmamaktı. Denilebilir ki, Avrupa kapılarını bana Almanya kapattı. Peki, bu kadar işbirliği neden? Çünkü beni tasfiye etmek istediler" sözleriyle açığa kavuşturdu.

'İSTENMEYEN ADAM İLAN EDİLMİŞTİM'

Almanya gibi İtalya hükümetinin komplo sürecindeki tavrını irdeleyen Öcalan, temelde Avrupa hukukunun dışında tutulmasına yönelik bu yaklaşımlara dair savunmalarında şu tespitlerde bulundu: "Bütünlüklü ele alındığında Massimo D'Alema, kötü bir demokrasi ve insan hakları sınavı vermişti. Hukuk ve demokrasinin gür sesi olabilseydi, özgürlük tarihine katkısı unutulmaz olurdu. Sonuçta İtalya cesur davranamayarak geri adım atmıştı. İtalya, Almanya ve Fransa başta olmak üzere tüm Avrupa ülkelerinin kapıları, bana fiilen kapatılmıştı. Benimle aynı nedenlere sahip binlerce Kürde siyasi sığınma veren Avrupa'da, 'istenmeyen adam' ilan edilmiştim! Çünkü Avrupa'da kalsaydım, bana Avrupa hukukunun uygulanması gerekiyordu, ancak buna imkân vermediler. Böylece Avrupa bu yaklaşımıyla benim yasadışı yollarla Kenya'ya kaçırılmama daha bu aşamada suç ortaklığı yapıyordu."

'ÇARMIHIN İLK ÇİVİLERİ MOSKOVA'DA VURULDU'

Öcalan'ın komplo sürecindeki grift ilişkiler konusunda işaret ettiği örneklerden biri ise, tarih boyunca hep birbirlerine düşman olan ve karşıt kutuplarda yer alan ABD ve Rusya'nın ilk defa tasfiyesi konusunda müttefik haline gelmesi.

Bu yüzden yaşadıklarını Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi sürecine benzeten Öcalan, "Büyük ihtimalle oyunun son perdesi bilinerek hazırlanmış ve oynanıyordu. Süreç, çarmıh veya tabutun hazırlanmasıydı. Moskova'dakiler ilk çivileri sıkı vuruyorlardı. İlk defa suratlarında dostluğa hiç yer vermeyen görüntülerle tanışıyordum. Belli ki karar üst düzeyden ve kesindi" diyecekti.

'3. DÜNYA SAVAŞI KOMPLOYLA BAŞLATILDI'

Irak'ın işgal senaryosunun da kendisinin teslim edilmesiyle sıkı sıkıya bağlantılı olduğunun altını çizen Öcalan, şunları ifade ediyordu: "İşgal aslında bana yönelik operasyonla başlatılmıştır. Aynı husus Afganistan'ın işgali için de geçerlidir. Daha doğrusu, Büyük Ortadoğu Projesi'nin hayata geçirilişinin kilit adımlarından biri ve ilki bana yönelik olan operasyondu. Ecevit'in; 'Öcalan'ın niçin teslim edildiğini bir türlü anlamadım' demesi boşuna değildi. Birinci Dünya Savaşı nasıl Avusturya veliahdının bir Sırp milliyetçisi tarafından vurulmasıyla başladıysa, bir nevi Üçüncü Dünya Savaşı da bana yönelik operasyonla başlatılmıştı."

'KOMPLO ŞAHSIMDA KÜRTLER VE TÜRKLERE YAPILDI'

Öcalan'ın savunmalarındaki çözümlemelerde ısrarla üzerinde durduğu temel nokta komplonun kendi şahsında sadece Kürtlere değil, Türklere de yapıldığıydı. Bu hakikati ise, "Teslim ediliş biçimi ve bunda rol oynayanların niyeti 'terör'ün sona erdirilmesi ve çözüm olmayıp, bir yüzyıl daha sürecek şekilde anlaşmazlığın temelini derinleştirmekti. Beni komploya düşürmeleri bu niyetleri için ideal bir fırsat sunmuştu. Bu fırsatı sonuna kadar kullanmak isteyeceklerdi. Aksini düşünmek mümkün değildi. Çünkü isteselerdi bu yöndeki çok olumlu gelişmelere katkı sunabilirlerdi. Oysa işleri sürekli çıkmaza sürüklüyorlar, sorunu çözmek yerine tam bir kördüğüme dönüştürüyorlardı. Tipik bir İsrail-Filistin ikilemi yaratılmak isteniyordu. Nasıl ki İsrail-Filistin ikilemi yüzyıldır Ortadoğu'da Batı hegemonyasına hizmet etmişse, ondan çok daha büyük boyutlu olan Türk-Kürt ikilemi de en azından bir yüzyıl daha hegemonik hesaplarına hizmet edebilirdi. Zaten 19. yüzyılda bölgedeki birçok etnik ve mezhepsel sorunun geliştirilmesinde ve çözümsüz bırakılmasında aynı amaç güdülmüştür. İmralı gerçeği bu yöndeki ham bilgilerimi iyice olgunlaştırdı. Fakat karşımda duran en önemli sorun, bunu Türk yönetici elitine kavratabilmekti. Komplonun benden, Kürtlerden daha çok Türklere yapıldığını kavratabilmek en önemli sorunum haline gelmişti" sözleriyle dile getirdi.

İMRALI SÜRECİ

İmralı sürecini bu oyunu bozmak için ideal bir platform olarak değerlendirdiğini ifade eden Öcalan, barış ve demokratik siyasi çözüm seçeneği üzerinde yoğunlaşıp, bunun teorik temellerini güçlendirdi, bunun felsefi ve pratik argümanlarını geliştirdi. Zorlu ve sabır isteyen bu çalışmalarla ancak komplonun kısır döngülerini kırabileceğine ve çözüm alternatiflerini geliştirebileceğine inanan Öcalan, "Bu konuda kendime güvenmekten başka çarem yoktu. Aslında komplo sürecinde rol alanların niyeti farklıydı. Benim şahsımda PKK'nin ve Özgürlük Hareketi'nin bitirilişini sağlamak istiyorlardı. Cezaevi uygulamaları, AİHM ve AB'nin tüm yaklaşımları bu ana amaçla bağlantılıydı. Benden arındırılmış bir Kürt Hareketi hedefleniyordu. İğdiş edilmiş, efendilerinin hizmetinde olan geleneksel işbirlikçiliğin modern bir versiyonu oluşturulmak isteniyordu. Özellikle ABD ve AB'nin uzun vadeli çalışmaları bu doğrultudaydı. Strateji ve taktikler bu plan çerçevesinde geliştiriliyordu. Benim bunlara mukabil geliştirdiğim savunma, ne klasik Ortodoks dogmatik tutuma ne de kendimi kurtarmaya ve koşullarımı iyileştirmeye dayanıyordu. Savunmama yön veren şey ilkeli, halkların tarihsel ve toplumsal gerçekliğine uygun onurlu barış ve demokratik çözüm yolu oldu" diyecekti.

AŞK VE ÖZGÜRLÜK

Adam, sokak lambalarının loş bir şekilde aydınlattığı ıssız bir sokağın kaldırımında korku ve panik halinde, sürekli arkasına dönüp bakarak hızlı hızlı adımlarla yürüyordu. Gece karanlığında görünmemek için siyah renk elbiseler giymiş ve yüzünü de yine siyah renk bir atkı ile kapatmıştı. Hızlı hızlı nefes alıyordu ve her nefes alışında göğsünde derin bir acı hissediyordu. En çok arananlar listesindeydi. Sokağın köşesine varınca durdu ve tekrardan etrafını kolaçan etti. Gecenin o saatinde etrafta kimseler yoktu. Hava çok soğuk ve rüzgarlı olduğu için dışarda hiç bir sokak hayvanı bile yoktu. Oysa sokak köpeklerinden çok korkardı. Bunun için içinden Tanrıya şükretti.

Kaldırımın karşısındaki bahçeli küçük gecekondu evi bir süre izledikten sonra karşı kaldırıma geçti ve sessiz bir şekilde bahçe kapısını aralayıp içeri girdi. Ev kuzenine aitti ve kuzeni başlarına bir tehlike gelmesin diye eşini ve iki çocuğunu alıp köye götürmüştü. Evin içine girdikten sonra bahçenin arka tarafına bakan oturma odasına geçti. Işığı açmadan koltuğa oturup soluklanmaya çalıştı. Evin içine şöyle bir göz gezdirdi. Kalbinin sıkıştığını hissetti Kendini büyük bir tehlikeye atarak dışarı çıkmasının nedeni, kuzeni vasıtasıyla tanıştığı, sahte pasaport ve belge işleri yapan adamı görmekti. Adam buluşma yerine gelmediği için korkusu daha çok artmıştı. Bir an önce sahte bir kimlik ve pasaport temin ederek vize gerektirmeyen bir Balkan ülkesine gitmek istiyordu. Morali çok bozuktu. Koltukta otururken kafasını iki elinin arasına alıp sessizce küfürler etmeye başladı. Bu duruma nasıl düştüğünü sorgulamaya başladı.

İki ay öncesine kadar Amed eyaletinin bir bölgesinde bir bölüğün gerilla komutanıydı. Eylemlerdeki başarısı ve askeri yönünün gelişkin olmasından dolayı gerilla içerisinde sevilen biriydi. Çoğu gerillanın kendine örnek aldığı biriydi. Birliğindeki kadın gerilla takımının komutanıyla duygusal bir yakınlık içerisine girmiş ve ona aşık olmuştu. Kimse bunu bilmiyordu. Bu aşk süresi boyunca hem kendisi hem de aşık olduğu kadın gerilla hep bir ikilemi yaşayıp durmuştular. Bir taraftan uzun yıllarını ve emeklerini verdikleri ve bir çok bedel ödedikleri özgürlük mücadelesi ve gerilla yaşamı, diğer taraftan da her yönüyle yaşamak istedikleri aşk ilişkileri. İki ay önce aldığı talimat gereği Güney Kürdistan'a geçip Parti kongresine katılması gerekiyordu. Kongreye gitmesi temelli bir ayrılığa sebep olabilirdi çünkü kongre sonrası nerede görevlendirileceğini bilmiyordu. Sevdiği kadın kongreye katılmamakla beraber kongre sonrası o da başka bir sahada görevlendirilebilinirdi. Bunun için onunla konuşma ihtiyacı duymuştu. İkisi de belirsiz bir geleceği ve olası bir ayrılmayı göze alamadığı için birlikte kaçmaya karar vermiştiler. Bir milis vasıtasıyla en çok güvendiği kuzenine haber göndermiş ve kuzeninin yardımıyla gerilladan kaçmıştılar. Şehirde, çocukluğundan tanıdığı bir arkadaşının evinde gizlice kaldıkları o dönemde kadın arkadaşı, kendi ailesine durumunu anlatmak ve onların desteğini almak için onları ziyaret ettiği bir gün, ev baskına uğramış ve yakalanmıştı. Gördüğü çok kötü işkencelere dayanamamış ve çözülüp itirafçı olmuştu. Görev aldığı alanlarda köy köy dolaştırılıp bir çok köylünün yakalanmasına sebep olmuştu. Öyle ki köylülerden biri işkencede hayatını kaybetmişti. Onu köy köy dolaştıran askeri birliğin komutanı ona sürekli cinsel istismarda bulunuyor ve hiç yanından ayırmıyordu. Bu cinsel istismarların birinde kadın düştüğü durumun etkisiyle komutanın tabancasını bir fırsatla alıp kafasına dayayıp intihar etmişti.

Bu iki ay boyunca adam sık sık ev değiştirmek zorunda kalmıştı. Kuzeninin evine çok mecbur kaldığı için bir hafta önce geçmişti. Kendine bir gelecek görememekle birlikte, düşmanın eline düşmemek için bir an önce yurtdışına çıkmak istiyordu. Bir hayalet gibiydi. Zaman zaman intihar etmeyi düşünüyor ama kendinde o cesareti bulamıyordu. Kendini suçlamanın ve yorgunluğun ağır etkisiyle koltukta uyuklamaya başladı. Bu onun son uykusuydu ve uykusunda geçirdiği kalp krizinin etkisiyle bir daha uyanamadı.

Erkek ve kadın bir birlerine aşık olmuştular ama aşkları felaketleri olmuştu. Mücadeleye katıldıkları zaman bir birlerini tanımıyordular ve her birinin ayrı ayrı büyük hayalleri vardı. Kendilerini adayarak özgür bir ülke ve halk hayal ediyordular. Baskının ve sömürünün olmadığı, tüm canlıların hak sahibi ve eşit olduğu bir dünya hayal ediyordular. Ülke ve insanlık aşkını her şeyin üstünde tutuyor ve bunun dışındaki her türlü bağlılığı, ilişkiyi ve aşkı zayıflık olarak görüyordular. Kendilerini adamıştılar ve mücadeleye büyük katkıları oluyordu. Örgütlenmiş ve bilinçlenmiş her bir insanı gördükçe daha çok mutlu oluyordular. Devrimci olmakla büyük gurur duyuyordular. Kadın erkek ilişkileri ve aşk üzerine yapılan çözümlemeleri ve kitapları okudukça hep adanmış kutsal bir aşkı hayal ediyordular. Bir birlerini hiç tanımıyordular. Sonra bir gerilla birliğinde karşılaştılar ve tanıştılar. Bir birlerine aşık oldular. Bir birlerine nasıl aşık olduklarını bile anlayamadılar. Bunun nedenlerini sorgulayacak ve gözden geçirecek zamanları da olmadı çünkü hep savaş halindeydiler ama farkettiler ki bir birlerine aşık olmuşlar. Başlangıçta çok hoşlarına gidiyordu. Bir birlerini her gördüklerinde bir birlerine verdikleri her bir kaçamak bakış onları gülümsetircesine mutlu ediyordu. Bir birlerinin gözüne daha çok girmek, bir birlerine kendilerini daha çok beğendirmek ve etkilemek için aşk onlara büyük bir devrimci enerji, görev ve başarma isteği veriyordu. Aşkı, aşklarını sorgulama ihtiyacı ve gereğini bile duymuyordular çünkü çok mutluydular ve devrimcilik yapıyordular. Üretkenliklerini gördükçe özgür ve mutlu bir aşkı yaşadıklarını düşündüler. Erkek bölük, kadın da kadın takım komutanı olmuştu. Başarılıydılar ve doğru yolda olduklarını düşündüler. Sonra bir gün el ele dokundu. Elin ele dokunması bir öpüşmeye yol açtı. Her şey başlangıçta çok saf ve masumdu. Masum bir dokunuş, masum bir öpücük. Sonra bir sarılış ve ten tene dokundu. Ten teni his etti ve ten teni arzulamaya başladı. Sonra özlem başladı. Özlem isteme yol açtı. Her an görebilme istemi, görebildikçe bir dokunabilme istemi, dokundukça öpebilme istemi,

öptükçe birlikte olabilme istemi ve ruhen ve fiziken hiç ayrılmama, hep yan yana, birlikte kalma istemi. İstem duyguyu ve bedeni esir aldı, kendine mahkum etti. Mahkumiyet fark edildi ama kurtuluşun yolu bilinmiyordu. Bilinse bile bilinç bedene ve duyguya yenildi. Neyi red etmeleri gerektiğini bilemediler. Red ve kabul ölçüleri bir birine karıştı, muğlaklaştı. Anlam anlamsızlığa karıştı, renkler özünü yitirdi. Yücelikler cüceliklere dönüşmeye başladı. Kutsallıklara adanmışlık kişiye adanmışlığa dönüştü. Kahramanlık ihanete dönüştü. Yaşananlar ibretlik bir hikayeye dönüştü.

Biz de günlük yaşamın hengamesi ve koşuşturması içerisinde farkında olmadan birilerinden hoşlanmaya başlamıyor muyuz? Kimimiz belki bir örgütlü yapının içerisinde çok aktif veya pasif bir görevde, kimimiz belki bir örgütlü yapının bir köşesinde bir emektar, kimimiz belki de işimizde gücümüzde bir yurtsever ve sıradan bir insan. Herkes yaşamın içerisinde ve bir yerinde, ister devrimci, ister yurtsever isterse sıradan bir insan. İster bekar, ister evli. Hepimiz birinden veya bir şeyden hoşlanmaya veya aşık olmaya başlıyoruz ve genellikle farkında olmadan bunu yaşamaya başlıyoruz. Bir şeylere bağlandıkça ne kadar sorguluyoruz. Aldığımız yol, gittiğimiz istikamet bizi nereye götürüyor, neleri kazanıyoruz ve neleri kaybediyoruz, hiç sorguluyor muyuz? Her bağlandığımız şey bizi gerçekte güçlendiriyor mu yoksa farkında olmadan bağımlılıklar mı gelişiyor? Bağlılık ve bağımlılığın pratik yaşamımızdaki karşılığını ve anlamını görebiliyor muyuz? Yaşamdaki yerimiz, duruşumuz, görev ve sorumluluklarımız, amaçlarımız ve yaşadıklarımız ne olursa olsun bize güç katan ve bizi zayıflatan, geriye çeken her şeyin farkında mıyız? Güçlü ve özgür müyüz yoksa zayıf düşmüş, teslim olmuş, bağımlı bir halde miyiz? Red ve kabul ölçülerimiz nelerdir? Kişiliğimizi ve yaşamdaki yerimizi, duruşumuzu belirleyecek sorulması ve cevaplanması gereken o kadar çok soru var ki.

Her şeye rağmen aşk güzeldir, aşık olmak güzeldir. Aşk bilinçle ve emekle yoğruldukça anlamlıdır, yücelticidir. Gerçek aşk özgürleştirir ve güzelleştirir. En güzel aşk devrimci aşktır. Aşktan, aşık olmaktan korkmayalım ama bilinçle ve emekle yaşayalım.

Soykırıma Karşı Diline Sahip Çık

Anadilini bilmeyen kimliğine sahip çıkmaz şiarıyla başlattığımız "Kürtçemizi Öğrenelim" dil kurslarımızın Kürt Toplum Merkezinde kayıtları başlamıştır.

Kürt Toplum Merkezi
11 Portlands Garden, Fairfax Hall N4 1HU

'Sosyalist değişim' için mücadele zamanı!

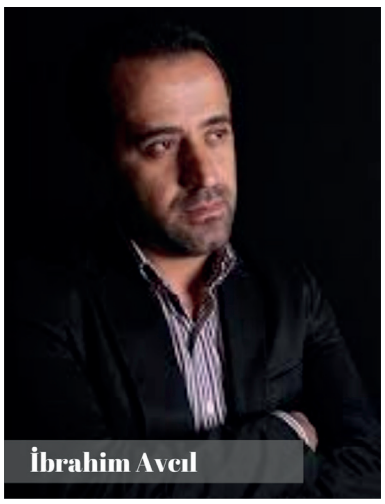

İbrahim Avcıl

Britanya'nın 1 Ocak 1973 yılında başlayan AB üyeliği bundan tam üç buçuk yıl önce gerçekleşen referandum sonuçlarının yasal olarak uygulamaya konulması ile beraber 31 Ocak 2020 yılında sonlandı. 2016 yılında gerçekleşen referandum da her ne kadar Britanya halkının bir kısmı yabancı düşmanlığı, ırkçılık ve göçmenliği sorun olarak görmelerinden kaynaklı çıkış için oy vermiş olsa da, azımsanmayacak büyük bir kesim ve yine sol ve sosyalist kesimler Avrupa Birliği'nin işçi ve emekçilerin değil, özünde patronların birliği olmasından ve bu birliğin dağılmasının, patronlar kulubünün zayıflamasına sebep olabilmesinden kaynaklı AB'den çıkış yönünde oy kullandılar.

2016 yılında gerçekleşen referandumun hemen arkasından sol ve sosyalistlerin neden çıkış yönünde oy kullandıklarını sorgulamadan bu kesimleri ırkçılar ile aynı kefeye koyanlar aslında, farkında olmadan toplumun yüzde 52'sine bu suçlamayı yönlendiriyorlardı. Ki bu durumda 17 milyondan fazla insanın ırkçı ve göçmen karşıtı olması gerekir. Ancak bu gerçeklikten uzak ve sızlanmaktan başka bir şey değildir. Çünkü AB'den çıkma yönünde oy kullanan bizler ırkçı değil aksine sınıf mücadelesinin gelişmesi ve ilerlemesinden yana olan ve bu temelde çalışma yürütenleriz. Bu konuda kendimizi yeterince anlatamadığımız gerçeği söz konusu. Ancak bu anlatamamaktan kaynaklı ırkçılık ile suçlanmak doğru değil. Avrupa Birliğinin demokratik bir kurum olduğunu ve demokrasi ile yönetildiğini düşünenlerin Yunanistan da Çipras liderliğinde ki Syriza hükümetinin başına gelenlere bakması yeterlidir. AB'nin kemer sıkma politikalarını uygulatmak için nasıl dikta rejimlerinin uyguladığı baskı yöntemlerini Yunan halkına dayatıldığını çok net göreceklerdir.

Bugün artık Britanya AB'nin bir üyesi değildir. Ancak geçiş süreci diye adlandırılan bir yıllık süreç boyunca AB'den çıkmamış gibi her şey devam edecek. Dolayısı ile 31 Aralık 2020 yılına kadar ki geçiş sürecinde bir antlaşmanın sağlanması için görüşmeler sürecek. Bu tarihten sonra varılan antlaşmaya göre neyin ne kadar değişeceğini daha net görmüş olacağız. Britanya'nın nihayetinde 31 Ocak 2020'de, yani referandumdan tam 3 buçuk yıl sonra AB'den ayxtanya'nın ana akım siyasete ve AB'de kalalım diye 'Remain' kampanyasına milyonlarca sterlin akıtan büyük tekellere karşı ciddi bir zaferdir. Kuşkusuz ki 2019 genel seçimlerinde İşçi Partisinin oylarında yaşanan düşüşün İşçi Partisinin 2016 yılında gerçekleşen referandum sonucunu hiçe sayarak ikinci bir referandum politikası izlemesi ile doğrudan alakalıdır. Bugün Brexit'i yaşama geçiren Muhafazakar bir hükümet olmak zorunda değildi. İşçi Partisinin bu politikası kendi kendini yaralamaktan başka birşeye yaramadı.

Eğer İşçi Partisi referandum sonuçlarına saygı göstermiş olsaydı bugün çok daha ilerici bir hükümet ile hem Brexit gerçekleşecek hem de İşçi sınıfı bakımından ciddi bir kazanım yaşanılacaktı. Ancak AB delisi kesimlerin ısrarlı baskıları sonucu yanlış politika izlemek zorunda bırakılan İşçi Partisi tarihsel bir yenilgi alarak sınıfa karşı saldırıların yoğunlaşmasının da önünü açmış oldu. İşçi Partisi'nin yaşamış olduğu bu hezimetten dolayı da birçok açıdan İşçi Partisi'ni illeri bir noktaya taşıyan Jeremy Corbyn istifa etmek zorunda bırakıldı. Bugün İşçi Partisi bir liderlik yarışı içerisine girmiş bulunuyor. İşçi Partisinin bu liderlik yarışması ilerici ve demokratik aday olan Rebecca Long-Bailey ile İşçi Partisini 2015 ve öncesi süreçteki Neo-Liberal politikaların uygulayıcısı olan ve sağa yakın olan bir partiyi yeniden yaratmak isteyen 3 aday arasında gerçekleşecek.

Türkiyeli ve Kürdistanlı İşçi Partisi üyelerinin ve yine toplum derneklerinin, toplumumuzun İşçi Partisi ve ana akım siyasetten beklentilerini göz önünde bulundurarak, bu liderlik yarışmasında Rebecca Long-Bailey'den yana tercihlerini kullanmaları kazanılan bir mevzinin kaybedilmemesi bakımından önemli. AB'den çıkış her ne kadar bir çok insan da hayal kırıklığı yaratmış olsa da, bu hayal kırıklığına uğramış olan ilerici ve demokrat insanların, bu durumu işçi ve emekçilerin lehine çevirme mücadelesinin bir parçaları olmaları gerekir. Dolayısı ile Britanya İşçi hareketinin ve sol kesimlerin önünde iki tercih bulunmaktadır. Ya gittikçe daha da otoriter ve baskıcı bir rejim haline gelen patronların kulubü AB'ye üye olmak için öncülük edecek. Ya da milyonlarca işçi ve emekçinin arzusu olan, değişimin öncülüğüne soyunarak sosyalist değişim için mücadele edecektir.

SANAT BAĞLAMINDA YAZARLIK

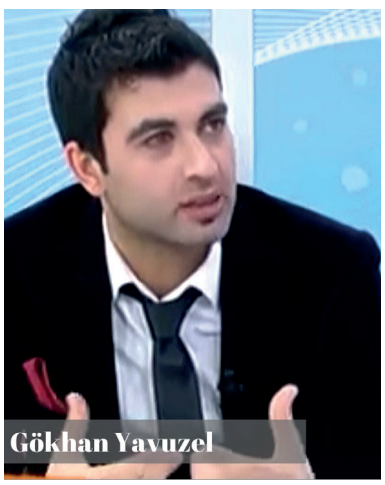

Gökhan Yavuzel

Yazı, en temel tanımıyla; bireyin, duygu ve düşüncelerini estetik bir imgeyle kaleme dökebilmesidir. Yazı: Roman, hikâye, deneme, şiir gibi eser olma özelliği kazanmış bütün yazınsal faktörlerdir. Gerçek bir yazar için yazı; insan olmasının gereği olarak duyduğu sorumluluktan ibarettir. Yazı yazmak bir sanat ise, bu ancak insanlık onurunu kurtarabilmenin bir aracıdır. Yazı sayesinde, kültürlerin kaynaşması sağlanabilecek, hoşgörü ve sevgi yelpazesi artacak, sorunlara ortak çözümler bulunabilecektir. Yazının kullanım biçimi ve topluma sunuş şekli en önemli etkendir. Yazar olabildiğince sade, anlaşılır ve okuyucularının toplumsal psikoloji ve hassasiyetlerini ön plana alarak bunu yapmalıdır, elbette ki yazar toplumsal etiğe uygun yazılar yazabilmelidir. Bir eserin bitiminde yazar sadece kendisini ikna etmekten ziyade, okuyucu kitlesinin tatminini de düşünmelidir.

Yazar her şeyden önce iyi bir okuyucudur. Okuma ve sorgulamayı kendine ilke edinmiş, merkezi atıf ve söylemleri doğrulamadan inanmayı tercih etmeyen, olabildiğince bilge yaşamayı prensip edinen, başka hayatları anlamayı, gözlemlemeyi ve adil sonuçlar çıkarmasını öğrenebilen kişidir. Yazar için tam bilgelik asla olmaz, o sadece yaşamının koşullarına göre yazmaktan çok okumayı, araştırmayı yeğlemiş mütevazı insandır. (Burada bir yazar kişilik portresi çıkarmak yanlış olur, ancak sade bir yazarın okuduklarıyla ve yazdıklarıyla toplumun gelişimine katkıda bulunması zorunludur. Bu sebeple toplumun gerçekliğine dayalı gayret ve izlenebilecek metot bu kapsamda olabilmelidir.) Yazarın en başta bir meselesinin olması gerekir. Bunların başında; Ailesel, toplumsal, varoluşsal, inançsal, ideolojik gibi bir derinlik probleminden yakınması ve buna karşı eyleme geçmesi olarak tanımlanabilir. Yahut kişinin yakındığı konular arasında, toplumun çoğu tarafından reddedilen, yok sayılan ve görmezden gelinen bir karşı çıkışının olması gerekmektedir. Yazarlık öğretilmez yahut öğrenilmez. O kişinin doğasında ve yeteneğinde olması gereken bir olgudur. Bireyin bu yeteneğinin farkına varabilmesi için; Edebiyata ilgili olması, araştırma yazılarını seviyor olması, düşünen ve sorgulayan biri olması gerekir. Elbette bu ölçülerin ailesel faktörleri vardır. Aile çocuğunu okumaya teşvik etmeli, yaş gruplarına hitap eden kitaplar okuturulmalıdır. Bu aslında yeterli bir kriterdir, çünkü; bireyin doğasında bu bağlamda bir yetenek var ise ve yeteri kadar kendisini okumayla beslemişse, yazmaya gayret edebilir.

Tabii, burada büyük bir ayrım söz konusu olmaktadır. Kişi, okuduğu kitaplardan ve keşfini yaptığı sanat tercihinden varacağı sonuç önemlidir. Örneğin, sadece güne hitap eden, yarını olmayan, apolitik gençliğe dayalı yazı ve metotları takip eden Post-Modern yazar veya şairlerin yolundan gidilebilir, ya da Dünya edebiyatına katkıda bulunmuş, ölümlerinden asırlar geçmesine rağmen halen canlılığını koruyan yazarların eserlerini takip edebilir. Bu iki ayrım yazarlığa adım atmış kişilerin, sanat hayatına ve eserlerine yansıyacaktır. İlk mecra, sanat için sanat felsefesini içeren bir yaklaşım olmakta; ikinci yol ise, toplum için sanatı ifade eden, toplumcu gerçekçi yazarların yetişmesini sağlayan bir gerçekliktir. Yazarın yazım türünü ve içeriğini etkileyen temel unsur, içinde yaşadığı toplumun salt kültürü, acıları ve yaşayış biçimleridir. Yaşam koşulları çok iyi olan biri yazmaya pek de eğilim sağlayamaz. Çünkü, kişi yazılarına bunalımlarını, kültürel yaşam koşullarını ve uygulanan eşitsizlikten yakınarak kalıcı eserler yansıtabilmelidir ki; önemli eserler üretmiş yazarların hemen hepsi içinde bulunduğu zor koşullardan, geçimsizliklerden, haksızlıklardan ve mutsuzluğundan dolayı kâğıt ve kaleme muhtaç olmuşlardır.

Mutlu insan yazamaz mı sorusu akıllara gelmektedir. Elbette yazabilir. Ancak bir durumu tasvir ederken, o durumdan biraz nasiplenmek gerekir. Hayatında hiç geçim problemi yaşamamış; sistemsel, toplumsal, inançsal ya da ailesel baskı ve haksızlıklara uğramamış biri, eserlerine bu gerçekliği ne kadar hissedip yansıtabilir? Belki de güçlü empati becerisini yansıtarak bir şeyler aktarabilir ama bu durumu bizatihi yaşamış ve hiç yaşamamış birinin kalemi bir olur mu? Bambaşka hayatları süren okurlarına bu yaşanmışlığı ne ölçüde ulaştırabilir yahut hissettirebilir?

Yazarlığın bir de kurtarıcı işlevi vardır. Kişi hayatını sürdüğü yaşam ile yazdığı yazılar tamamen zıt olabilir. Örneğin mutsuz, hastalıklı, problemli, maddi imkansızlıktan yakınan, içinde yaşadığı toplum ile barışık olmayan biri; eserlerine mutluluğu, sağlıklı yaşamanın değerlerini, problemlere çözüm üretmeyi, maddi problemi dert edinmeyen yöntemler sunmayı, toplumu ile barışık yaşamanın koşullarını okuyucularına aktarabilir. Bu yazarın kendisinden yola çıkarak okurlarını değiştirip dönüştürmesinin güçlü istemidir. Örneğin, tamamen işitme engelli olan Beethoven 9.senfoniyi ortaya çıkardığında bütün Dünya'yı ayaklandırdı; İranlı kadın şair Füruğ Feruhzad'ın, şeriat kurallarının çok ağır olduğu İran'da şiir yazmasını engellemek için çeşitli psikolojik baskılar ve saldırılara maruz kalır, toplum bir kadının şiir yazmasına alışkın değildir. Ancak Feruhzad bu yolundan asla dönmez, bir suikastla öldürülmüş bile olsa, O eşsiz mücadelesi ve eserleriyle, bütün kadınlar için emsal teşkil etmektedir; Çok mutsuz ve uyumsuz bir hayat süren Kafka, yaşadığı süre içinde yazdıklarını yayınlatamaz, yayınlanmaya değer görülmez. Ancak o yinede yılmaz, sanatın dönüştürücü işlevine inanır. "Ben öldükten sonra okunacağım" der. Ve öylede olur. Kafka ancak öldükten sonra Kafka olabilmiştir. Bu örnekler çoğaltılabilir... Günümüzde teknolojik aletlerin gelişimi ve insanların modaya uyup, sistemin çarkları arasına sıkışıp kalması, okuma oranını hayli düşürmüş, eğitimde vasat bir hale gelmiş, maalesef ki acılar, savaşlar ve kaoslara sürüklenen bir toplum gerçeği doğurmuştur. Modern insan yapısı, kendi öz benliğinden uzaklaşmış, kültür ve gelişim faktörlerini yaşatmak ve geliştirmek için düşünmeyecek bir hale sürüklenmiş, Kapitalist toplum gerçeğinin dinamikleştirdiği popüler kültür kalıbına dönüştürmüştür. 21. yüzyılın temel insanı artık yaşayış biçimini sadece tüketim üzerine planlamış, sisteme bağımlı olmuştur. Hâkim sistem, sadece egemen kültürün sanatçılarını ön plana çıkarmaktadır. Burada amaç; düşünen, sorgulayan ve toplumcu gerçekçi bir anlayışın ortaya çıkartabileceği sanatı yok etmek, parçalamak, kısaca; kendine bağımlı kıldığı bir nesil yetiştirmektir. (Sistemin bu amacında, büyük oranda başarı sağladığı ise, ne yazık ki bir gerçektir.)

Buna karşın, toplumda en büyük sorumluluk sanatçılara düşmektedir. Bu sanatçıların başında yazarlar gelir. Yazarlar, yazdığı kitaplarla, senaryolarla, şarkı sözleriyle toplumun uyanmasını, gerçekleri görebilmesini ve en önemlisi ise, öz benliğine kavuşmasını sağlayabilmelidir. Bu anlamda yazarlar toplumların bel kemiğini oluşturan, nabzını en iyi okuyabilen ve en önemlisi ise, bunu kalemine yansıtıp insanlara sunabilen fikir işçileridir.

ROSEMARY PRODUCTION & CREATIVE WORKS

Sosyal Medya Yönetimi • Tanıtım Filmi • Klip Çekimleri
Şirket İçi Eğitim Videoları

☎ +44 7445597037

İPEK MOBİLYA

Sizin için Hayallerinizi Süslüyoruz

www.ipekuk.com

İngiltere Geneline ÜCRETSİZ DAĞITIM ÜCRETSİZ MONTAJ

AÇILIŞ: PAZARTESİ-CUMARTESİ SABAH 09.30 PAZAR:11.00 -KAPANIŞ: PAZARTESİ-CUMARTESİ AKŞAM 18.30 PAZAR 17.00

ANA BAYİ:174-178 Fore Street, London N18 2JB. TELEFON: 020 8807 7999

ILFORD ŞUBE: 51-53 Cranbrook Road, London IG1 4PG. TELEFON: 020 8553 3007

31'inde üçüncü kez vekilliğe aday

Dilan Karacadağ

22 yaşından beri Hamburg Eyalet Parlamentosu'nda yer alan Cansu Özdemir, meclisin en genç beş vekilinden birisi. Almanya'nın ilk Kürt Fraksiyon Eşbaşkanı da olan Özdemir, yeniden seçilirse Kürtlerin, kadınların, gençlerin, göçmenlerin ve yoksulların sesi olmaya devam etmek istiyor.

Genç siyasetçi Cansu Özdemir, Hamburg'da 23 Şubat'ta yapılacak eyalet parlamento seçimlerinde Sol Parti'nin 1. sıra adayı. Dokuz yıldır parlamentoda, 2015'ten bu yana da Hamburg Sol Parti Fraksiyon Eşbaşkanı olan Özdemir, 3. kez milletvekilliği seçimleri için yarışacak. Yapılan anketlerde en popüler adaylar içerisinde 3. sırada yer alan vekil, Kürt ve Kürdistan sorunlarının yanı sıra, yabancı düşmanlığı, konut, eğitim, sağlık, engelliler vb. konularda aktif çalışmalar yürütüyor. 31 yaşındaki siyasetçi, yaklaşan seçimler öncesi sorularımızı yanıtladı.

3. dönem vekilliğine hazırlanıyorsunuz. Hamburg'da gençler siyasette yeterince görünür mü?

Hamburg Parlamentosu'nun yaş ortalaması 52,6. Parlamentonun en genç 5 milletvekilinden biriyim. 26 yaşında Fraksiyon Eşbaşkanı seçilmemle Almanya'nın ilk Kürt Fraksiyon Eşbaşkanı olarak tarihe geçtim. Parlamentoda kadın vekil oranı yüzde 38. İstatistiklere göre parlamentolarda ağırlıkta orta yaş üstü erkekler yer alıyor. Ancak dünya çapında sürdürülen "Fridays for Future" iklim hareketinin eylemlerinden de anlaşılıyor ki gençler yeni bir sistem için mücadeleye öncülük ediyor. Parlamentolar gençleşmeli, çeşitliliği artmalı ve ağırlıklı kadın parlamenterlerin olduğu bir yer olmalı.

22 yaşında milletvekili seçildiğimde, ilk hedefim göçmen kökenli gençleri siyasete teşvik etmekti. Bunu başardığıma inanıyorum. Geçtiğimiz yıllar, politik çalışmalarıma çok sayıda genç, özellikle de öğrenciyi dahil ettim. Birçoğu yanımda staj yaptı. Yılda iki kez Federal Meclis'e siyasi geziler düzenledim ve her seferinde en az 50 genci yanıma aldım. Bazen aileleriyle sorun yaşayan ve destek bekleyen veya tavsiye isteyen genç kadınlar da gelir. Tüm bunlar ve bana verdikleri güven çok değerli. Artık gençlerden oluşan bir ağım var ve onlardan çok şey öğreniyorum.

Almanya'nın ikinci büyük kenti olan Hamburg, AB'nin de en büyük 6. metropolü. Bir liman olan kentin temel sorunlarını nasıl tarif ediyorsunuz?

1,8 milyondan fazla nüfuslu, kozmopolit olan kente her yıl milyonlarca turist geliyor. Hamburg, aynı zamanda anti faşist örgütlülüğün güçlü olduğu bir kent. Mesela vatandaşların çoğu YPG/YPJ ile dayanışma içerisindedir. Yüzlerce kültürün buluştuğu yer.

Diğer taraftan sosyal sınıflara bölünmüş bir kent. 42 bin milyoner, buna karşılık sosyal yardıma muhtaç 50 bin çocuk, 2 binin üzerinde de evsiz var. 2007-2008 mali krizinden sonra Doğu ve Güneydoğu Avrupa'dan Hamburg'a gelenlerin sayısı giderek artarken, fakirlik ve sokakta kalanların sayısı da arttı. Geçtiğimiz yıl sokakta kalan 6 kişi yaşamını yitirdi. Çoğu mülteci 20 bini aşkın kişi kamp vb. barınaklarda kalıyor. 32 bin kişi ise uzun süredir işsiz.

2011-2019 arası kiralar yüzde 21 arttı. Hamburg, ayrıca yaşlı nüfusuyla yoksulluğun da başkenti. Giderek daha fazla emekli yoksulluk içinde yaşıyor. Orta ve düşük gelirli aileler için günlük yaşam kolay değil. Vatandaşların yarısı geleceklerini finanse edememekten endişeli.

Parti olarak bu sorunlara çözüm politikalarınız neler?

Hamburg sakinleri için en önemli konu, artan kiralar. Berlin'de olduğu gibi kiralara yasal olarak üst sınır getirilmesini talep ediyoruz. Bu, kiraların önümüzdeki 5 yıl içinde artmaması anlamına geliyor. Hamburg sakinlerinin neredeyse yarısı sosyal konutlara bağımlı. Hükümet paha biçilmez konutlar inşa etmeyi bırakmalı. Yeni binaların yüzde 50'si sosyal konut olmalıdır. Sağlık da bir lüks haline geldi, hızla iyileştirilmeli. Akut vakalarda dahi insanlar saatlerce bekletilebiliyor ve çoğu zaman ağrı kesici verip geri gönderiliyorlar. Kentin yoksul bölgelerinde çok daha kötü. Personel eksikliği de etkili. Sağlık merkezlerinde uzun bekletilmeksizin hastalara hizmet sunulmasını talep ediyoruz.

Daha az araç kullanımı için toplu taşıma araçlarının geliştirilmesi ve ücretsiz olması gerekiyor. Bu hem cüzdanı hem de iklimi koruyacaktır. Kentteki yoksulluğu ortadan kaldırmak için kapsamlı bir stratejiye ihtiyacımız var. Barınma ve iyi bir sağlık hizmeti hakkı ile onurlu yaşlanma hakkı güvence altına alınmalıdır. Yıllardır bunun için savaşıyoruz ve Parlamento'da sosyal adaletin sesi olmaya devam edeceğiz.

Sol Parti'nin Hamburg Parlamentosu'ndaki durumu nedir? Önümüzdeki seçim için nasıl bir hedef belirlediniz?

Temsil edilen 6 fraksiyon içinde tek sol muhalefet partisiyiz. 2015 seçimlerinde yüzde 8.4 oy oranıyla 11 sandalye kazandık. Daha sonra bir vekilimiz SPD'ye geçti. Parti olarak birçok konuda farklı duruş sergiliyoruz. Birkaç örnek vermek istiyorum:

Hamburg Limanı'nda her yıl binden fazla bomba, tüfek ve diğer savaş ekipmanlarıyla dolu konteyner gemisi, karayolu araçlarına yüklenir. Aileleri savaş bölgelerinde yaşayan vatandaşlar bundan endişe duyuyor. Dolayısıyla limanın silah ihracatına kapatılmasını talep ediyoruz.

Parlamentodaki partiler, zenginleri daha zengin etmek isterken, biz toplumsal adalet için mücadele ediyoruz. Çocuk ve yaşlıların yoksulluğunu görmezden geliyorlar. Yoksullukla mücadele konusunda ciddi olsalardı, asgari ücreti 14 Euro'ya çıkarır ve sosyal yardım (Hartz 4) yaptırımlarını ortadan kaldırırlardı.

Mevcut anketlere göre bu seçimde yüzde 11 ile 13 arasında bir oy alacağımız öngörülüyor. Bu CDU'yu da geçerek 3. sıraya geçebileceğimiz anlamına geliyor.

Siyasal mücadelenizi sadece parlamentoyla sınırlı tutmamanız toplumsal değişimi nasıl etkiliyor?

Siyasetçilerin çalışmalarını parlamento ile sınırlandırmalarını tuhaf buluyorum. Siyaset parlamento dışında olur; sokaklarda, ilçelerde, parlamentonun dışında olan her yerde. Tüm alanlarda uzmanlarla birlikte çalışıyorum. Parlamento dışındaki kişilerin bilgi ve deneyimleri olmadan onları temsil etmem söz konusu değil. Sosyal problemler ancak kolektif çözülebilir, çözümler de öyle. Örneğin, engelli insanlar üzerinde çalışıyorum. Engelli vatandaşlar ve uzmanların aylık toplanacağı bir çalışma grubu oluşturduk. Birlikte parlamento girişimleri ve etkinlikler için fikirler geliştiriyoruz.

Ortak eylemler benim için her zaman çok önemlidir. Her zaman işimin önemli bir parçası olmuştur. Etkinlikler ve konferanslar için Almanya ve Avrupa'da çok seyahat ediyorum. Birçok Kürt ailesi bana kapılarını açtı. Kendimi hep evden birisi gibi hissettim. Bu, olağan bir durum değil aslında. Bu aileler bende önemli iz bıraktı, çok şey öğrendim ve bu vesileyle onlara teşekkür etmek istiyorum.

Kürt vekiller ağı

Artık Almanya'da çok sayıda Kürt milletvekili var. Gelecek hedefim, onlarla ortaklaşa ve örgütlü bir şekilde hareket etmek ve siyasi projeler geliştirmek. Bunun için de ülke çapında bir Kürt milletvekili ağı kurmak istiyorum. Örgütlü olarak daha hızlı ve etkili tepki verebilir ve birlikte hareket edebiliriz.

Tehditler sindiremedi güçlendirdi

2011'de Kürtlerin özgürlük mücadelesini haklı gördüğünüz, Kürtlerin refahı için çalışmalar yürüttüğünüz gerekçesiyle Hamburg Anayasayı Koruma Dairesi (LfV) tarafından "PKK ile yakınlık içinde" olduğunuz belirtildi. Hala LfV'de hakkınızda bu şekilde kayıt var mı?

Milletvekili seçildikten iki gün sonra Alman istihbaratı bana karşı karalama kampanyası başlattı. Daha önceleri Yeni Özgür Politika'da muhabir ve Hamburg'daki Kürt Kadın Meclisi'nin Eşsözcüsü olarak çalıştım. Kadın Konseyi ile "namus cinayetleri", zorla evlendirilmeler ve başlık parasına karşı kampanyalar düzenledik. Aynı zamanda Türkiye'de savaş ihlallerine karşı eylem organizelerinde yer aldım.

LfV'nin beni 'tehlikeli' olarak gösterip hedef haline getirmesi gözetim amaçlıydı. Hemen ardından Türk faşistleri tarafından ölümle tehdit edildim. Tam o sırada LfV, artık beni izlemeyeceğini, verilerimi sildiğini bildirdi. Tabii bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum. Her durumda Anayasayı Koruma Dairesi görmezden gelmeyi seçiyor, çünkü diktatör Erdoğan'ın isteği bu yönde. Ama bunlar beni susturamadı. Kimliğimin, duruşumun arkasındayım.

PKK bayrağının göründüğü bir fotoğraf paylaştığınız için size ceza kesildi. Türk faşistler tarafından da sürekli tehditlere maruz kalıyorsunuz. Kürt ve sol bir vekil olmanın zorluklarından bahseder misiniz?

Klasik bir milletvekili hayatım hiç olmadı. Bir yanda Türk faşistlerinin ölüm tehditleri, MİT'in çevremdeki faaliyetleri, öte yandan Alman hükümetinin bana uyguladığı baskılar. Düşünün, Alman Parlamentosu'nun seçilmiş bir üyesisiniz, iki MİT ajanının gözetimi altındasınız, bilgilerim Türk devletine sızdırılıyor, babamı işyerinde ve beni ofisimde ziyaret ediyorlar.

Alman güvenlik makamlarına durumu iletiyorum ancak hiçbir şey değişmiyor. Ortaya çıkardığım MİT ajanlarından biri hafif bir ceza alırken diğeri cezasız dolaşıyor. Bu ikisi buzdağının sadece görünen kısmıydı. Hükümet tüm bunları izlemek yerine milletvekillerini ve vatandaşlarını yabancı istihbaratlarının casusluk ve saldırıları karşısında korumaya almalı. Kurbanı fail gibi göstermemeli. Yasal açıdan bakıldığında bir milletvekilinin çalışmaları kısıtlanmamalıdır.

Ancak ben hakkımı başından beri alamıyorum. Artık Türkiye'ye gidemiyorum, bu da bir parlamento üyesi olarak çalışmalarımı kısıtlıyor.

Yüksel Koç'a suikastın önlenmesi, Kürt toplumu ve kamunun desteği ve arka çıkmasıyla oldu. Alman güvenlik makamları işlerini yapmadıkları gibi ortaya çıkarılanları örtbas etmek için hep çabalıyor.

Faaliyetlerim her zaman Türk ve Alman hükümetinin gözüne battı. Roboskî'ye gittim; evlatlarının parçalanmış bedenlerini toplayan annelere şahit oldum. Bunu raporlayıp federal hükümetinin insan hakları görevlisine teslim ettim; ancak o alaycı bir tavırla PKK silahları bıraksaydı bunların olmayacağını iddia etti. Yine 2013'te Ahmet Türk'ün de bulunduğu bir otobüste Newroz'a yolculuk ederken Türk askeri tarafından dövüldüğüne şahit oldum. 2014'te Türk ordusunun desteğiyle DAİŞ tarafından düşürülmek istenen Kobanê sınırındaki Suruç'a gittim. Êzîdî kadın ve kız çocuklarının yaşadığı zulmü ve Kürt kadın savunma birimli YPJ'nin başarılı mücadelesini parlamentoya taşıdım. Kısa bir süre sonra, DAİŞ taraftarları Hamburg'daki Kürt Derneği'ne saldırdı ve birkaç kişiyi yaraladı.

Eylemler düzenledim, Kürdistan ile dayanışma için bir ağ oluşturdum. Benim bu çabalarımı kamuyla paylaşmam hiçbir zaman hoşlarına gitmedi. Yıllarca süren araştırmalar sonucunda Türk istihbarat yapılarını ve Almanya'daki kriminal ile islamcı bağını ortaya çıkarmam hoşlarına gitmedi. Beni sindirme ve korkutmak için kapımın önünde Türk faşistleri nöbet tutuyordu. PKK yasağının kaldırılmasını isteyen ve Alman hükümeti ile Erdoğan'ın silah kardeşliğini eleştiren bir parti hoşlarına gitmiyor.

Birçok kez beni sindirmeye çalıştılar. İki kez savcılığın isteği doğrultusunda hakkımda dava açıldı. Twitter üzerinden yaptığım paylaşımlarda YPG ve PKK bayrağı göründüğü için yargılandım. İtiraz dilekçemi verdim. Hukuki tüm haklarımı kullanacağım ve bu davanın peşini bırakmayacağım. Çünkü bu davalar Cansu Özdemir'e değil duygularını, fikir ve isteklerini temsil ettiğim herkese açılmıştır.

Başarınızın sırrı nedir?

Baskı ve sorunlara karşı en iyi cevap, örgütlü, kararlı ve başı dik olmaktır. Kürt bir kadın olarak, başımı dik tutarak hep bu yolda yürüdüm. Bazı durumlarda üzerimde çok fazla baskı hissediyorum. Ancak bu durumlarda Kürt feministler aklıma gelir ve onların yorulmadan sürdürdükleri mücadeleleri düşünürüm. Bu bana daima güç vermiştir.

Genç yaşta Sakine Cansız'la tanışma şansım oldu. Onun mücadelesi ve direnişi beni şekillendirdi. Asla korkmadım ve korkmayacağım. Beni korkutmak için yapılan her girişim beni daha da güçlendirecek. Bana karşı yürütülen kampanya ve davalara rağmen en popüler ilk üç aday arasına girmemi engelleyemediler.

Popüler olmak için hiçbir şey yapmadım, inançlarımın peşinden gittim. İlk dönemlerimde beni görmezden gelen diğer partiler bugün bana saygı duyuyorlar.

Tüm deneyimler ve karşılaşmalar beni şekillendirdi.

Çok sık öfke, umutsuzluk hatta bayılma hissine kapıldım. Örneğin Roboskî'deyken... Suruç'ta Kürt savaşçıların cesetlerinin sınır ötesine nasıl taşındığını gördüğümde... Beni en çok etkileyen Êzîdî soykırımıydı. Aile, kadın ve genç kızlarla yaptığımız görüşmelerde bir insanın neler yapabileceğini anladım. Orada ilk kez sinirlerim bozuldu ve ağladım. Ruhumu acıttı. Kürt kadınların, YPJ'nin ve Rojava'daki kadın devriminin mücadelesi ise beni gururlandırdı. Daha fazla özgüven verdi.

Vali Çiftçi hakkında kadına şiddet davası açıldı

Merkez valisi Orhan Çiftçi hakkında, Mudanya Kaymakamı olduğu dönemde belediye çalışanı Meltem Özkalfa'yı, dört kişi ile birlikte ormana kaçırarak, işkence yapmasına ilişkin dava açıldı

Kırklareli Valisi olarak görev yaptıktan sonra merkeze çekilen Orhan Çiftçi hakkında, İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde '2020-35' dosya numarasıyla 10 Şubat'ta dava açıldı. Orhan Çiftçi ve dört arkadaşının ormanlık alana kaçırıp şiddet uyguladığı Meltem Özkalfa, davanın açılması için 3 buçuk yıldır hukuk mücadelesi veriyordu. Bursa Mudanya Belediyesi'nde çalışan Özkalfa, 8 Mayıs 2017'de savcılığa başvurarak dönemin Mudanya Kaymakamı Orhan Çiftçi ile dört kişinin kendisini kaçırdığını ileri sürerek, suç duyurusunda bulunmuştu.

Yıllardır tehdit edilen Canlı: Öldürülmemi bekliyorlar

Özkalfa'nın iddiasına göre, Orhan Çiftçi ile Mudanya Kaymakamı olduğu dönemde 2014'ten 2017'ye kadar ilişkisi olmuştu. Evli olan Orhan Çiftçi, daha sonra İstanbul'da bir ilçeye kaymakam olarak atanmıştı.

Gazete DuvaR'da yer alan habere göre, Meltem Özkalfa, İstanbul'a atanan Çiftçi'nin yanına gelmesi isteğini kabul etmemiş ve ayrılmak istemişti. İkili arasında bu nedenle başlayan tartışma giderek büyümüştü. Son olarak Orhan Çiftçi Meltem Özkalfa ile Mudanya'da bir AVM'nin bahçesinde buluşmuştu. Bu buluşmada Özkalfa dört kişi tarafından içinde Çiftçi'nin olduğu bir araca bindirilerek kaçırılmıştı. Savcılık aşamasında bu kaçırılma anının görüntüleri ve tanıkları da ortaya çıkmıştı. Meltem Özkalfa, olayla ilgili darp raporu almış, ormanda dövüldüğünü, Çiftçi'nin ayaklarının altını öpmeye zorlandığını anlatmıştı. Açılan soruşturmada, Çiftçi'nin yanında olduğu belirlenen kişilerden Erdal Avcıl gözaltına alınmış ve tutuklanmıştı. Üç ay hapis yattıktan sonra bırakılan Avcıl ve yanındaki üç kişi hakkında açılan dava devam ediyor.

Vali suçlamaları reddetmişti

Yine Mudanya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi, 29 Mart 2018 tarihinde verdiği koruma kararıyla o dönem Kırklareli Valisi olan Orhan Çiftçi'nin, Meltem Özkalfa'ya yaklaşmasını 6 ay süreyle yasaklamıştı. İddiaların kamuoyuna yansıması üzerine Vali Erhan Çiftçi, basın toplantısı düzenleyerek suçlamaları reddetmişti. Çiftçi, Özkalfa ile olan ilişkisini yalanlamış, kendisinden bir konuda yardım istediğini, kendisi yardım etmeyince de iftiraya uğradığını ileri sürmüştü. Ancak Vali Çiftçi, Meltem Özkalfa'nın kaçırılma anı sırasında kendisini de gösteren kamera görüntüleriyle ilgili açıklama yapmamıştı.

'Bana bu şiddeti yaşatanların cezalandırılmasını istiyorum'

Aradan geçen 3 buçuk yılın sonunda, İçişleri Bakanlığı, Orhan Çiftçi hakkında yargılama izni verdi. Konuyla ilgili olarak Gazete Duvar'a konuşan Meltem Özkalfa, 3 buçuk yıldır davadan vazgeçmesi için çeşitli baskılar gördüğünü söyledi. Özkalfa, son olarak CİMER'e, "Erhan Çiftçi'nin ağabeyi YSK üyesi olduğu için mi yargılama izni verilmiyor?" diye yazdığını belirterek, verdiği sayısız dilekçe sayesinde davanın açıldığını söyledi. Özkalfa, "Ben, bana bu şiddeti yaşatanların cezalandırılmasını istiyorum" dedi.

Olayın yaşandığı tarihte Bursa Mudanya Kaymakamı olan Orhan Çiftçi'nin, bu nedenle davasının İstanbul'da görüleceği öğrenildi.

ROJ women's association
KURDISH AND TURKISH WOMEN'S SOLIDARITY

KADIN KOROSU

Roj Kadın Vakfı, Londra Büyük Şehir Belediye Başkanlığı tarafından verilen #CultureSeeds fonu desteğiyle Kürt ve Türk kadınlarından oluşacak bir koro calışması başlatıyor.Tecrübeli müzik öğretmeni Jale Senaee ve ensturmental müzisyen Salar Ashid tarafından verilecek olan dersler haftada iki saat olmak üzere 15 hafta sürecek. Derslere katılmak için müzik bilginizin olmasına gerek yoktur.

Kayıtlar : 23/11/2019, at 2 pm, Kürt Toplum Merkezi, 11 Portland Gardens, Haringey, London N4 1HU

02033029879

rojwomen@gmail.com

Heyva Sor'un Rojava filmine İtalya'da yoğun ilgi

Heyva Sor a Kurdistanê (Kürdistan Kızılayı) İtalya şubesinin DAİŞ vahşetini anlatan belgesel filmi, İtalya'da yoğun ilgiyle karşılandı.

Merkezi İtalya'nın Livorno kentinde bulunan Heyva Sor a Kurdistanê'nin, Kobanê direnişi, DAİŞ vahşeti ve insanlık dramını anlatan filmi, 9 Şubat'ta gösterime girdi.

Belgesel film Heyva Sor bünyesinde çalışan Enrico del Gamba ve Giacomo Sini tarafından yapıldı.

Film 11 Şubat Salı günü ikinci kez Livorno'daki Il Centro Cultural Vertigo Sineması'nda gösterildi.

Belediyenin de desteği ile film üniversiteler, liseler ve ortaokullarda gösterilmeye başlandı. Bu çerçevede Polo Liceale Francesco Cecioni lisesinde filmin gösterimi gerçekleşti.

Heyva Sor yetkilileri, İtalyanların filme yoğun ilgi gösterdiğini belirterek memnuniyetlerini dile getirdi.

Bahar Noktası 23-27 Şubat 2020 tarihleri arasında Arcola Tiyatrosu'nda.

Modern Türk edebiyatının sevilen şairi Can Yücel, 'Bir Yaz Dönümü Gecesi Rüyası' adıyla tanınmış bu eseri 'Bahar Noktası' adıyla Türkçe'ye çevirmiştir. Çünkü İngiliz tiyatro tarihinin büyük şairi William Shakespeare'in en unutulmaz komedisini aynı zamanda başka bir kültüre de uyarlamıştır. Ala Turka ekibinin eski ve yeni oyuncuları, bir araya geldikleri bu oyunda tüm seyircilerini sihirlerle ve sürprizlerle dolu bir hikayeyi izlemeye davet ediyorlar. Bir masal tadında yazılmış oyun deniz kenarında geçer. Buradaki eşraf, genç aşıklar, balıkçılar ve sudan çıkan periler gerek akıl almaz muziplikler, gerekse türlü dargınlıklardan sonra, maceralarla dolu yanlışlıkların hepsini tatlıya bağlarlar. Bir rüya gibi geçen olaylar, acemiliğiyle meşhur bir gösteri ile son bulur. Geçtiğimiz yıllarda 'Yedi Kocalı Hürmüz' ve 'Deli Dumrul'un da yönetmenliğini yapan Naz Yeni, 'Bahar Noktası' için 'Zengin dili ve etkileyici şiirselliği ile büyükler için yazılmış olsa da, hareketli sahneleri sayesinde 5 yaş ve üzeri küçüklerin de aileleri eşliğinde severek izleyebileceği bir oyun amaçladık' diyor. Creative Disruptions festivaline dahil olan oyun Türkçe oynanacak ve orijinal dili olan İngilizce çevirisi de üstyazılar ile takip edilebilecek.

OYUNCULAR (sahneye çıkış sırasına göre)

İpolita - Arzu Kartal Stone

Tezeus - Sadun Çengel

Egesu - Gülseren Taş

İskender - Orhan Kanalp

Dimitri - Görkem Çınar

Eleni - Feride Morçay

Filostrata - Şenay Balta

Hermiya - Özlem Taş

Erkan - Deniz Okçu

Maiyet - Hasan Zilihaoğlu

Babaron - Dursun Kuran

Müzeyyen - Eser Rüzgar

Cin - Gülistan Sarbas

Peri - Seda Çelik

Mürdümük/Semiran - Semra Tekin

Hardal/Hatçe - Begüm Çınar

Örümcek/Keriman - Ceyda Orhan

Testere - Tuana Arayıcı

Öreke - Tuncay Akpınar

Körük - Evrim Baş

Teneke - Rıza Keskin

Mengene - Gözde Emregil Işık

Yüksük - Deniz Merih Gök

YARATICI EKİP:

Yönetmen - Naz Yeni

Kostüm tasarım - Berrin Bugay Lawler

Müzik Danışmanı - Selin Asar

Ses Tasarım - Seher Ayyıldız

Aksesuvarlar - Duygu Avcı, Zeynep Işık Yardımcı

Dekor - Begüm Çınar

Işık Tasarım - Sadun Çengel

Terzi - Ceyda Orhan

Reji Asistanları - Leman Kurtcan, Eser Rüzgar, Tuana Arayıcı, Gülistan Sarbas

Dengbêjlik yapmaya devam edeceğim

Genç dengbêj Murat Akbaşlı, sosyal medyada gündem olan videosunun ardından konuştu. Akbaşlı, aile içinde kilam söylediğini ve ömrü boyunca dengbêj olarak kalmaya devam edeceğini belirtti.

Bursa'da inşaatta çalıştığı yıllarda söylediği Kürtçe kilamın sanatçı Zülfü Livaneli tarafından duyurulmasının ardından gündem olan Murat Akbaşlı, Duvar'da yer alan habere göre, "O videonun yayınlandığından bile 1 yıl sonra haberim oldu. Gösterilen ilgi nedeniyle herkese teşekkür ederim" dedi.

Geçen hafta içinde sanatçı Zülfü Livaneli'nin "Bu sese mutlaka ulaşmak istiyorum" diyerek Twitter'dan görüntüsü paylaşmasının ardından bir anda Türkiye'nin gündemine oturan ve aranan isim olan 20 yaşındaki Murat Akbaşlı, aile içinde kilam söylediğini ve ömrü boyunca dengbêj olarak kalmaya devam edeceğini kaydetti. İran sınır köyünde yaşayan Akbaşlı, okulu 8. sınıfta maddi zorluklardan ötürü bırakmak zorunda kaldığını söyleyerek, "Ben Şakiro ve Delîl Dîlanar hayranıyım" dedi. Akbaşlı son olarak Sanatçı Zülfü Livaneli ile görüştüğünü ve kendisinin çeşitli konularda yardımcı olmak istediğini belirterek, ayrıca teşekkür etti.

Edebiyatla yaşamını değiştirdi

Şehriban Abi

Çocuk yaşta evlendirilen Mülkiye Tekin, yaşam öyküsüyle kadınlara ilham oluyor. Tekin, 'Bu benim hayatım olamaz' diyerek çıktığı yolculuğa şimdilik bir şiir kitabı iki roman sığdırdı

Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Şapatan Dereboyu mezrasında dünyaya gelen Mülkiye Tekin'in yaşam öyküsü kadınlara ilham verir nitelikte. İlkokulu bitirir bitirmez evlendirilen Mülkiye, çocuk yaşta evlilikle tanışmanın yanında bir de anne olur. Mülkiye'nin yaşamı bir itiraz, başkaldırı öyküsü aynı zamanda. Evlendirildikten sonra Bitlis Tatvan'a yerleşen Mülkiye, çocuğunu burada kucağına alır. "Çocuğumla birlikte büyüdüm" diyen Tekin, çocukluğundan bu yana Rosa Lüksemburg'un dediği gibi yazmayı, anlatmak ve konuşmak gibi eyleme dönüştürüyor. "Çocuktum haykırışlarım dinlenmiyordu ben de kağıda döküyordum" diyerek özetliyor eylemini Tekin.

Hesen Ildiz'in 'Qal' romanı çıktı

Çocuk büyütürken kendisini büyütmek adına da bol bol okuyup yazan Tekin, orta okul ve liseyi dışarıdan sınavlara girerek bitirir. Ardından Eskişehir Anadolu Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve sosyoloji okuyan Tekin, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi (YYÜ) Eğitim Fakültesi'nde formasyon eğitimine devam ediyor. 'Berdel' olarak evlendirilen Tekin ayrıca "Kadınlara yönelik şiddet ve tecavüz" konulu psikolojik ve sosyolojik seminerler vererek hem deneyimlerini hem de birikimlerini kadınlarla paylaşıyor.

'Sessizce mücadele ettim'

Psikolojik olarak zorlandığı zamanlarda kitaplara sarıldığını söyleyen Tekin, sessizce mücadele ettim diyor. Tekin, "Geç saate kadar çocuklarla ilgilenip uyutana kadar saat gece 03.00 de olsa o boş vakti fırsat bulup lise derslerine çalışıyordum. Çok yoğun ve yorucu geçiyordu fakat bu benim isteğimdi, bu yüzden hiç pes etmedim ve mücadele ettim. Çünkü bu benim yaşamım olamazdı" diyerek kendisine dayatılan hayatı kabul etmeyişini belirtiyor.

'Her kadın başarabilir'

İlk kitabı 'Şafağın Ayak Sesleri' isimli bir şiir kitabıyla, toplumsal olaylara ve şiddet politikalarına yer veren Tekin, 106 sayfadan oluşan kitabının konusunu, "Eskiden köylerimizde çok asker baskını gerçekleşirdi. Şafağın ilk sesleriyle her şey başlıyordu, bu da bilinçaltımda kalmış. Kitabımın konusu 'kadın, doğa, çocuk, yaşam, yaşama arzusu, barış, öldürülen çocuklar, Berfo Ana, kayıplar, 33 kurşun' sözleri ile ifade ediyor. Tekin'in ayrıca iki roman çalışması da bitme aşamasında. Hayallerinin peşini bırakmayan Tekin, "Bunu her kadın yapabilir. Kendisini eve kapatmak zorunda değil. Yeter ki istesin ve mücadele etsin. Erkek egemen zihniyetli bir toplumda yaşıyoruz ve bunun için daha çok mücadele etmeliyiz" sözleriyle kadınlara başarabilecekleri mesajını veriyor.

Jinnews

Çizgilerle 2019

Çizerler, Mam Cici ve Doğan Güzel

Yeni Yaşam Gazetesinden Alınmıştır

Deprem sınıfsaldır!

Fay hatlarının üzerine, yanına yöresine ev yapılmasına olanak sağlayıp alternatifini yaratmayan, onca vergiye rağmen bunun hâlâ zerre kadar önlemini almayan mevcut sistemin bu topluma verebileceği olumlu hiçbir şey yoktur.

Eşref Avcı

Baştan söyleyelim günümüz dünyasında doğal felaketlerin büyük bir kısmı kapitalist üretim tarzının zorunlu sonucudur. Sermayenin sonsuz büyüme arzusu doğanın aynı ölçekte tahribatını gerektirir. Oluşan tahribat doğanın kendini yenileme döngüsünü ortadan kaldırmıştır. Kendini yenileme olanağı bulamayan doğa "felaket" denilen gerçeklik halini önümüze koymuştur. Bu "felaketlerin" bizi sarmaladığı her yerde sistem olarak kapitalizm özel olarak ise tek tek kapitalistler ve onlara ait devlet bizatihi sorumludur. Bu durumla ilgili sayısız bilimsel makale ve tespit mevcuttur.

Gelelim Türkiye sathına her türlü "felaketin", iş kazasının (başta maden ocaklarındaki zulüm pratikleri olmak üzere), trafik kazalarının, sel felaketlerinin, kapitalist hırsın yarattığı orman yangınlarının, depremlerin "fıtrat" kaynaklı olduğu ve zorunlu olarak "kadere iman" edilmesi gereği bu topraklara mahsus bir hal değilse de, bu topraklarda çokça iş gören bir durum olarak kabul görmektedir. "Fıtrat" zorunlu olarak dinin siyasal momentine uygun bir biçimde kaderine razı olmayı, zorunlu olarak da rıza gösterilmesi gerektiğini ifade eder. Devletlûnun olay mahalline gelip herhangi bir sorumluluk bahsini nötrleştirerek sorunu siyasal momentin dışına doğru süpürmesi, rıza üretmese de, rıza gösterilmesi gereğinin olağan biçimi haline getirilmiştir.

Bu bağlamda rıza üretiminin önemli göstergelerinden biri kuşkusuz din ve ona ait ritüellerdir. Depremde ölenlerin ardına okunan Fatiha dini bir gereklilik olsa da, ıskalanan şey tabutta olanların yaşaması gereğidir. Soruna"fıtrat" ve dolayısıyla ölümü meşru gören bir anlayışın penceresinden baktığınızda ortaya çıkan tablo oldukça nettir. Çünkü zihniyet kalıpları oldukça basit bir biçimde çalışır; "Deprem doğal bir olay değil, Allah'ın biz zavallı kullar için yaptığı bir sınavıdır". Evet, mantık ve çalışma prensibi çok basit, ama sorun edilmesi gereken bu sınav nasıl bir biçimde yoksulların/ezilenlerin bulundukları mekânları kendine yurt eyler ve bu sınavlar malumun ilamı bir biçimde yoksulları ikmale bıraktırır. Muktedirler neredeyse her seferinde bu sınavlardan mutlak başarı ile çıkarlar. Bu da "zenginliğin fıtratı" olsa gerek.

"Fıtrat" demek ki, iki türlü işliyor, biri zengin olmak ve diğeri yoksul olmak bağlamında. O halde bunlardan biri adalet terazisinin dengesini bozuyor. Sonuç itibariyle zenginlerin terazide ağır bastıkları bir gerçeklik hali söz konusudur.

Ortada her seferinde aynı bıktırıcı senaryo ve oyuncular sahne alıyorlar. Fay hattı üzerine ev, konut vb'nin yapılmayacağı orta yerde dururken, devlet kurumsal olarak varlığını evlerini fay hatlarının üzerine yapan insanlara borçludur, Peki devlet bu durumdan neden zerre sıkıntı duymaz? Bildiğimiz devletin cevabı depremin öngörülemez bir doğa felaketi olduğu yönündedir ve depreme maruz kalanlara yardım edilmesi ve yardım toplanılması işi ile ilgilenmeyi kısa bir zaman aralığı için "dert" edinir. Ama deprem bir felaket değildir, bilakis onu felaket yapan devletin ta kendisidir.

Burjuva devlet gerçek anlamda sömürü aygıtının sorunsuz çalışabilmesi için tarihsel ve güncel birtakım parametrelere sahiptir. Bu kendi ulus devletinin içinde yer eden ezilen sınıfların bir minimum yaşam standardının olduğunu gösterir. Bu minimum standart toplumun bütün bireyleri için gerekli de değildir, ancak ezilenlerin ezici bir çoğunluğu bu standartlara sahip olabilmelidir. Yani biyolojik ihtiyaçlar, güvenlik ve barınma minimumu. Türkiye'de nüfusun yüzde 50'ye yakını asgari ücret ile geçinmektedir. Yoksulluk sınırı değil! Açlık sınırında yaşayan bu insanlar nüfusun yarısına yakınını oluşturuyor. Bu insanların büyük bir çoğunluğu haliyle barınma ihtiyaçlarını karşılayamayacak durumdalar dolayısıyla kaldıkları evlerde minimum standardın altında, konu itibari ile diğer asgari standartları geçiyoruz. Yine burjuva devlet aldığı vergilerin bir kısmını sömürü aygıtının düzenli işleyebilmesi için bu minimum standardı uygulamak durumundadır. Eğer uygulamıyorsa bahsini ettiğimiz anlamda bir burjuva devlet değildir. Bunun görünür iki gerekçesi vardır. Birincisi; kutsal vergiler devletin sahipleri tarafından hortumlanıyordur ve bununla ilişkili ikincisi; güvenlik harcamaları artmış ve devletin barınma ihtiyacı yurttaşın barınma ihtiyacına baskın gelmiştir.

Kapitalist üretim tarzının artı değer üreten tarafında değil, başından beri ülkenin kaynaklarını sırasıyla neopotik ve klientalist ilişki tarzı ile cebe indiren, nevi şahsına münhasır karaktersiz bir burjuva sınıf oluşturan Türkiye egemen sınıfları, üretmediği için ezilenlerden aldığı vergiye muhtaçtır. Bu vergiler iktidarda bulunan kliğin, egemen konumunu koruyabilmek için ezilenleri sürekli baskı altında tutmasını gerektirir. Baskı aygıtının sürekli bir biçimde yer bulduğu bu sistemin ezilenlerin minimum standartlarını sağlama koşulu yoktur. Yani hem yolsuzluk ve hem de barınması gerekli bir güvenlik-baskı aygıtının gereği ortaya çıkıyor. Tarihsel olarak egemen sınıflar ve devletleri bahsi geçen minimum standardı yakalamıyorsa, ezilenler kendini isyanlar ve ayaklanmalar ile hatırlatır. Bu durumların gecikmesinin en büyük gerekçesi baskı aygıtının iyi çalışması değildir. Bilakis ondan daha iyi çalışan siyasal dinin diğer birçok gerekçeden daha çok ideolojik işlevidir.

Allah'ın insanları sınava tabi tutması en iyimser yanıyla dinin kendi iç konusudur. Toplumsal alana din nüfuz ettirildiğinde siyasal erk sahipleri sorumluluktan kurtulmanın olanaklarını da sağlamış olurlar. Din en naif hali ile bireyin tanrısı ile olan mahrem bağını ifade eder. Ancak aracılar devreye girdiğinde din naifliğini kaybeder her haliyle dünyevileşir, bireyin mahremi olmaktan çıkar dünyevi sömürü aracının en önemli aygıtı haline döner.

Elazığ-Malatya depremi olduğunda iktidar mahfillerince yukarıda bahsini ettiğimiz minimum standartlar ile ilgili bir bahis yerine veya "deprem vergisinin" akıbetine dair itirazları göğüslerken devletin temsilcileri, 'kamuoyu algısının çok iyi' olduğuna dair açıklamalar yapıyorlardı. İnsanlar enkaz altında ölürken kamuoyu algısı dinsel algıya dönüşmüştü bile. Okunan Fatihalar, deprem bölgesine gönderilen imamlar vs. siyasal erki sorumluluk bahsinin uzağına yönlendirmiş itirazlar ise kriminal hale getirilerek yurttaşın barınması yerine güvenlik-baskı aygıtının barınmasına yol verilmiştir.

Yolsuzluk ve baskı aygıtının birlikte göründüğü haller genelde bu tür "yıkım" süreçlerinde daha belirgin hale gelse de, dinin ideolojik harcı hâlâ bu görüntünün yine açlık minimumunda yaşayan birçok insan tarafında henüz fark edilememektedir. Kızılay gibi dernekler depremin daha ilk dakikalarında gönderdiği SMS ile yoksulluğun, yıkımın derdinde değil sonraki günlerde ortaya çıkacak neopotik, klientalist ilişkilerinin yarattığı varsıllığın derdinde olduğunu göstermiştir. Bağış denilen mevhum hepimizi kapsayacak şekilde yayılıyorsa ortaya yoksulluğun, yıkımın meşrulaştırılması çıkar.

Bu tür derneklerin varoluş gerekçesi yerine ticari bir aygıt gibi holdingleştiği, yolsuzluk girdabının içinde yuvarlandığı kendileri ile birlikte toplumsal yaşamı çürüttükleri bir kez daha görünür hale gelmiştir. Böylesi dönemler bir biçimde ezilenlerin dinsel haleyi kaldırıp egemen sınıfların gerçek hallerini görmelerini sağlayacaktır elbet.

Burjuva devletin sömürü aygıtını sorunsuz çalıştırabilmesinin koşulları Türkiye gibi ülkelerde söz konusu değildir. Çünkü Türkiye burjuvazisi despotik bir devlet aygıtı ile burjuvalaşmıştır/zenginleşmiştir. AKP ile birlikte eski burjuvazinin yanına kümelenen ince bıyık burjuvalar eskilerden daha cevval görünseler de, nitelikleri aynıdır. Buluştukları yer yoksulluğun, baskının devamıdır.

Özetle deprem doğanın iç dinamikleri ile gelişse de, felaket haline gelmesi sınıfsaldır. Fay hatlarının üzerine, yanına yöresine ev yapılmasına olanak sağlayıp alternatifini yaratmayan, onca vergiye rağmen bunun hâlâ zerre kadar önlemini almayan mevcut sistemin bu topluma verebileceği olumlu hiçbir şey yoktur. Depremin felakete dönüştüğü sınıfsal hallerde dayanışmanın daha çok hayat kurtardığına tanık olduk.

Sırrı Süreyya Önder: Öcalan İmralı duruşunda ısrarcı

Ferhat Çelik

İmralı duruşu, barışa dönük ciddi, kararlı ve perspektif geliştirici bir çabanın adıydı. Son görüşmelerdeki belirlemelere baktığımızda, bu duruşun yükselerek devam ettiğini görüyoruz

PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı'daki durumunu "tutsaklık" olarak adlandırmadığını belirten İmralı Heyeti üyesi Sırrı Süreyya Önder, "Tutsaklık, onun literatüründe düşünememe, yoğunlaşamama ve üretememe durumlarına verilen bir addı. Oysa şahidiz ki her anı ülkenin, bölgenin ve barışın geleceğine dair yoğunlaşmayla geçiyor" dedi.

1998 yılının 9 Ekim'inde devreye konulan devletlerarası komplo ile Suriye'den çıkarılan PKK Lideri Abdullah Öcalan, çatışma zemininden ısrarla uzaklaştırmaya çalıştığı Kürt sorununa siyasi çözüm üretmek üzere Avrupa'ya gitti. Ancak kapılar bir bir yüzüne kapatılırken, kurduğu dostluk ilişkilerinde de ihanete uğrayarak teslim edildiği Türkiye'de, 15 Şubat 1999'da İmralı Adası'na hapsedildi.

Mutlak tecrit politikasına uygun inşa edilip, özel hukuk kurallarıyla yönetilen İmralı F Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevi'ne konulan Öcalan'ın yargılanmasına 31 Mayıs 1999'da yine adada kurulan özel mahkemede başlandı. Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin yürüttüğü dava duruşmalarına cam kafeste çıkan Öcalan, savunduğu "Demokratik Cumhuriyet" tezini ilk olarak bu duruşmalarda dile getirdi.

29 Haziran'ın anlamı...

Dokuz duruşmaya çıkan Öcalan'a dair yargılama 29 Haziran 1999'da bitti ve Türk Ceza Kanunu'nun "vatana ihanet" suçunu düzenleyen 125. maddesi uyarınca hakkında "idam" cezası verildi. 29 Haziran tarihi, Şeyh Sait'in idam edildiği günün yıldönümüydü.

Öcalan 2 Ağustos'ta ise, avukatları aracılığıyla PKK'nin silahlı güçlerinin Türkiye sınırlarının dışına çekilmesi çağrısında bulundu. Bu çağrısıyla 1 Eylül'de PKK tarafından 4. kez tek taraflı ateşkes ilan edilip, dağdan ve Avrupa'dan olmak üzere iki Barış Grubu Türkiye'ye geldi. Fakat bu Barış Grubu üyeleri de tutuklanıp cezaevlerine konuldu, ateşkes ilanına rağmen askeri operasyonlara devam edildi.

Demokratik Cumhuriyet tezi

Ancak sonraki süreçte Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne uyum yasaları gereği Öcalan hakkındaki idam hükmü, ağırlaştırılmış müebbet hapse çevrildi. Bu yasa değişikliğinin altında dönemin koalisyon hükümetinde yer alan MHP'nin de imzası yer alacaktı. İdam edilmeyen Öcalan, bir başına tutulduğu İmralı Adası'nda uygulamaya konulan mutlak tecrit politikalarıyla tamamen izole edilip, çoğu zaman yılları bulan uzunca süreler boyunca aile fertleriyle bile görüştürülmedi. Buna rağmen Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi ısrarından vazgeçmeyen Öcalan, savunduğu Demokratik Cumhuriyet tezini derinleştirip, formüle etti.

KCK operasyonları

DSP-ANAP-MHP koalisyonunun son bulup, AKP'nin iktidara gelmesinin ardından da çözüm çabalarını sürdüren Öcalan, 15 Ağustos 2009'da Kürt sorununun çözümünü içeren 156 sayfalık bir "Yol Haritası" hazırladı. Ancak bu Yol Haritası'na kulak asmayan AKP iktidarı, kendinden öncekiler gibi tecrit ve savaş politikalarını sürdürdü. Yine Fethullah Gülen cemaati eliyle Kürt siyasal hareketine yönelik KCK operasyonları devreye konulup, siyasetçilerden Öcalan'ın avukatlarına ve gazetecilere uzanan binlerce insan cezaevlerine konuldu.

Avukatları ve ailesiyle görüştürülmeyen Öcalan'dan uzun süre haber alınamaması üzerine Eylül 2012'de PKK ve PJAK'lı tutuklular açlık grevine başladı. 68 günün sonunda Öcalan'dan gelen mesajla açlık grevleri sonlandırıldı. Diyalog yolları yeniden aralandı. İmralı'ya ilk heyet 3 Ocak 2013 tarihinde gitti ve bu tarih "Çözüm Süreci"nin başlangıcı oldu. 28 Şubat 2015 tarihinde "Dolmabahçe Mutabakatı" imzalanmasına rağmen yaklaşık üç yıl süren bu süreç, AKP iktidarı tarafından 2015'te sonlandırıldı ve çatışma ortamına yeniden geri dönüldü.

Çözüm sürecinde oluşturulan İmralı Heyeti içerisinde yer alıp, hükümetle müzakerelerde bulunan Halkların Demokratik Partisi (HDP) eski milletvekili Sırrı Süreyya Önder, devletlerarası komplonun 21. yılına ilişkin sorularımızı yanıtladı.

Pek çok kez İmralı Adası'na giderek, 21 yıldır burada tutulan Öcalan ile görüştünüz. Öcalan, tutukluluk durumunu nasıl tanımlıyor veya anlamlandırıyordu?

Öncelikle kendi durumunu "tutsaklık" vb. kategorilerle adlandırmazdı. Tam da toplumsal barış için harcadığı çabanın temeli buydu sanırım. "Fiziksel engeller", "İmralı Sistemi" gibi adlandırmaları hep olageldi ama bunların kendisini engellemeyeceğini sadece toplumsal barışı geciktireceğini söylerdi. Tutsaklık, onun literatüründe düşünememe, yoğunlaşamama ve üretememe durumlarına verilen bir addı. Oysa şahidiz ki her anı ülkenin, bölgenin ve barışın geleceğine dair yoğunlaşmayla geçiyor.

8 yıl aradan sonra Öcalan'ın avukatları 2019 yılında kendisiyle 5 defa görüşebildi. Bu görüşmelerde içinden geçilen süreçte 'derin bir toplumsal uzlaşmaya' ihtiyaç olduğunu belirten Öcalan'ın söz ettiği 'toplumsal uzlaşı' nasıl sağlanabilir?

Bu ancak ve ancak barış ve demokrasinin toplumsal bir talep haline gelmesiyle sağlanabilir. İktidar-devlet sistemleri bugüne kadarki varlıklarını bu iki olgunun yokluğu üzerine inşa ettiler. Çatışmalı süreçleri, demokrasisiz, dolayısıyla hukuksuz bir yönetme şekline temel mazeret haline getirdiler. Ülke ve bölge gerçekleri manipülasyondan uzak, özgürce ve tüm boyutlarıyla tartışılabilirse gerçek ayrılıkların ne olduğu ve çerçevesi net bir şekilde ortaya çıkar. Ayrılıkların ne olduğunun tartışılamadığı koşullarda uzlaşmaların ne olacağı doğaldır ki belirlenemez.

Öcalan mesajlarında, 'İmralı duruşu'na vurgu yapıyor ve 2013 Newroz Bildirgesi'nde belirtilen ifade tarzının daha da derinleştirerek ve netleştirerek sürdürme kararlılığında olduğunun altını çiziyor. Öcalan 'İmralı duruşu' derken, neyi kastediyor? İmralı duruşuna karşın Ankara'nın duruşunda nasıl bir psikoloji hakim?

İmralı duruşu, barışa dönük ciddi, kararlı ve perspektif geliştirici bir çabanın adıydı. Kişisel kaygılar ya da beklentiler içermeyen, talep ve tartışmalarda geleceği önceleyen ve bundan kaynaklı yüksek bir özgüven içeren bir pratiğin cisim bulmuş haliydi. Son görüşmelerdeki belirlemelere baktığımızda bu duruşun yükselerek devam ettiğini görüyoruz.

Buna karşın Ankara demeyelim de statüko ve yaratılan hegemonik sistem ise, İmralı'da geliştiren ve kavramsallaştırılan olguları tartışmayı bırakın anlama çabası içine bile girmeyen bir psikolojide. Kurdukları paradigmanın yerle bir olmasıyla sonuçlanacak bir sürece hazırlıklı değiller. Yukarıda bahsettiğim zorlayıcı bir toplumsal barış talebi de olmayınca körlemesine ve geleceksiz bir yönetme şeklini temel almış durumdalar.

Öcalan, 2013 Newroz Bildirgesi'nin üzerinden çatışmalı 7 yıl geçmesine rağmen hala aynı çizgide olduğunu ifade ediyor. Siz de geçtiğimiz günlerde 2012 yılındaki kadar çözüm umudunuzu taşıdığınızı söylediniz. Bu umudun emareleri neler?

Aslolan içinden geçmekte olduğumuz gerçekliktir. Muhataplık bu gerçekliğin içerisinde şekillenir, şekillenecektir. Dolayısıyla bu belirleme ışığında baktığımızda şunu görüyoruz: Yangın yerine dönmüş bir bölge ve uluslararası emperyal güçlerin kendi iç çatışmalarını ihraç ettikleri bir kan deryası. Bunların sonucu da yoksullaşan, canına, geleceğine, ekmeği ve onuruna kastedilen tüm bölge halkları.

Peki egemenler bunu nasıl sağlayabiliyorlar? Halkları ve inançları birbirine düşmanlaştırarak. Bölgenin mazlumları, çatışma ve savaştan bir çıkarı olmayan ve üstelik bütün bedeli kendisi ödeyen halkları, yan yana durmayı, iradesiz ve zorba tahakkümcü geçmişi değil, barışçıl ve demokratik bir geleceğin inşasını konuşmaya başladıklarında her şey değişecektir.

Benim umutlu olmam da buna dair gördüğüm emareler önemli bir yer tutmaktadır. İki emperyal güçten birine yaslanarak geliştirilen hiçbir denklemin ömrü 24 saat sürmüyor. Çözüm umudu ille de öncekine benzer bir masa ve yöntemi çağrıştırmamalı.

O süreç "niyet" olarak tarihte iyi bir çaba olarak anılacaktır bu kesin. Ama yöntem olarak aynısının tekrarı olmayacaktır. Bu akla ve tarihe aykırıdır.

Yarın İmralı'ya gitme şansına kavuşsanız Öcalan ile ne konuşurdunuz? Son görüşmenizden bugüne yaşananlar hakkında nasıl bir çıkarım yapardınız?

Sağlığını sorarak başlardım konuşmaya ve kendi yetmezliklerimizle eksik kaldığımız yerlerin bir envanterini anlatırdım öncelikle. Sonrasında sürecin kendisine dönük özgürlük ve güvenlik koşulları sağlanmadan yürütülemediğini, herkesin anlamış olması gerektiğini ve bunun dışındaki konuşmaların havanda su dövmekten ibaret olacağını belirterek bitirirdim.

Bir halayın parçası gibi omuz omuza durmalı

*Aytül Hasaltun**

“İnsan kendini taşımayı bilmeli” dedi Canım Fadıl. (Fadıl Öztürk namı diğer Beyoğlu Babam). Birkaç sene önce, Galata’nın yorgun sokaklarında duyduğum bu sözler, bu günlerde yine aklımda. İnsan kendini nasıl taşır diye düşünüp duruyorum. Benliğin çatısı akan odalarında irili ufaklı kap kacak içerisinde, yağmurlar biriktiren insanlık, toprağı küçücük eşelediğinde bile volkan gibi patlayıveren tarih/zaman/zulüm, nereden baksan, her şeye rağmen birbirinin sınırında buluşan hep aynı dram; ölümün karşısında yaşam. Bu kadar yıkımın orta yerinde yapmaya, olmaya gayretli küçücük de olsa bir parça olmalı. Kaldırımın taşlarının arasından bir ot, güneşe taşınmayı becerebiliyorsa...

Yine seneler önce İstanbul’un ilk çağdaş dans salonu olan Dans Buluşma’yı şimdiki eşim Kemal ile kurduğumuzda dil, din, ırk, sınıf, beceri gibi tüm ayrıştıran/itenlere rağmen, ortak bir dilde bulaşabileceğimize yürekten inandık. İnsan yapmasa ölecek gibi hisseder ya bazen, duygum tam da buydu. Sanatın, malzemesi insan olan dansın dili, bedenin sınırlarında bir diğeriyle buluşurdu şüphesiz. İnancımdan hiçbir şey eksilmedi bugün. Aksine, derya deniz bir bilgeliğin bazen serin sularında, hatırı sayılır bir süre yüzdükten sonra daha da yoğunlaştı. Bugün yapmasaydım ölecektim hissi yaratan, yazarak bu satırları size ulaştırmak.

Bir süreden beri ara ara Gazete Duvar’da dans/hareket terapisi, yaratıcılık ve farkındalık üzerine yazdığım yazıların sonuncusu bugün Sanat üzerine olacak. Kemerlerinizi bağlayın ve arkanıza yaslanın. Hedef çakılmadan inmek elbette ama bunun garantisini kim verebilir ki? Yine de huzur ve güvenliğiniz için elimden geleni yapacağımı bilmenizi isterim.

Daha önceki yazılarda, “Sanat uzun hayat kısa” diyerek çok da açmayı seçmediğim bu alanla ilgili bu günlerde neler var torbamızda hatırlayalım? Rap isyanları, yaka paça sürüklenen kadınların gözü bağlı dansları, Canım Oğuz Atay’ın Tutunamayanlar’ını çokça çağrıştıran ve ruhta kekremsi bir tad bırakan bir dizi.... Hepimize az çok değen konular. Peki bu kadar mı? Değil tabii.

İktidarın, tutsak alarak 8 metrekareye sığdırdığı küçük bir serçe, gönül gücünün sınırsız olduğunu hepimize ara ara gösteriyor olsa da, asıl tantanayı sanat şemsiyesi altında buluşan kadınlar kopardı. Devran hepimiz için olduğu kadar iktidar için de dönüyor elbette ama ezilen, ölen, yoksul ve yoksun bırakılan bizler için umut olarak daha çok. Sanat, hiç olmadığı haliyle buluşmalar yaratıyor neticede. Evi barkı parçalanmış mülteci çocukla bembeyaz bir resim kağıdının çerçevesinde sanatla buluşan, ölmedik candan çıkmayan umudun ta kendisi.

Deprem sonrası, açgözlü bir müteahhidin yıkamadıklarını toplayan, cinsel şiddet mağduru kadınlardan söküp alınamayanlar parçaları bir araya getiren, bir cezayı çeker gibi, bir arada ölümün kıyısında, elden ayaktan düşmüş bir halde bekleyen yaşlıyı yatağında dikleştiren, bakmaktan tükenmiş ev işçisinden sağlık personeline tüm şefkat yorgunlarına güneşi hatırlatan, acı dolu bir hastane odasında acıyı unutturan, başına gelenin ne olduğunu tam da bilemeden farklılığı yüzünden istenmediğini yine de anlayan küçük bir canın tüm kalbiyle yanında duran ve ama az ama çok başına gelenlere teslim olmayıp, direnme, dayanma, yüzleşme cesareti gösteren her yaştan, her ırktan, her dinden, her türden insanın yol arkadaşı yine o, sanat. İnanılmaz gibi gelen buluşmaların oyun kurucusu. Sanatla, birimizden diğerine taşınan umut.

İnsan kendini geleceğe, bir tahta parçasından yonttuğu heykel ile taşır, söylenmesi yasak sözcükleri sabırla yan yana dizerek taşır. Sokağın orta yerine, gözü bağlı da olsa dansla taşır. Müziği kızgın yağla dağlananların ateşine taşınır. Burnu akan mülteci bir çocuğun çizgileriyle sınırsız bir dünyaya taşınır. Yaşar Usta’nın hepimize öğrettiği haliyle sevgi, evlerimize, odalarımıza taşınır. Kolay kolay unutulmaz. Hiçbir şeyi hatırlamayan Alzheimer’lı bir birey ilkokulda ezberlediği şiirini hatırlar. Bir noktadan suya değdikçe, birbirinin çevresindeki oluşan halkalar gibi çoğalır, çoğaltır. Işıklar içinde uyusun, Cevat Kurtuluş’u kenar mahalledeki küçük okulumun küçük sahnesinde olduğundan da büyük (kim bilir belki çocuk olduğum içindir) görmeseydim, bu satırları yazar mıydım bilemiyorum?

Rollo May, Yaratma Cesareti adlı kitabında James Joyce’un “Ey yaşam, hoşgeldin! Milyonuncu kez gidiyorum karşılamaya deneyimin gerçekliğini ve dövmeye ruhumun örsünde soyumun yaratılmamış vicdanını” diyen satırları özelinde, sanatçının yetisi olan vizyonu hakkında uzun uzun yazar ve sanatçılar için şunları söyler; “Sanatçılar genellikle kendi iç imgeleri ve hülyalarına dalmış yumuşak huylu insanlardır. Ama tam da bu onları baskıcı bir toplum için korkulu kılar. Çünkü sanatçılar insanlığın süre gelen kafa tutma gücünün taşıyıcılarıdır.” der. Sonrasında uzun uzun öfke üzerine de yazar. Bir eğitmen olarak da, bir dans/hareket terapisi uygulayıcısı olarak da benim önerim; ölüme karşı yaşam gayretiyle dolu olan insanlığımızın, sanatın neşe, hafiflik ve umut dolu yanlarına odaklanıp pekala birbirimizle buluşabileceğimiz yönünde.

Uzun sözün kısası, bu topraklarda her gün hepimizin başına pek çok şey geliyor. Öfke, yılgınlık, kızgınlık uyandıran pek çok şey. Daha geçen pazar (19 Ocak 2007) bir güvercini gökyüzüne acıyla uğurladık. Henüz birbirimizi duymayı beceremesek de yan yana gelmelerimizi arttırmaların peşine düşmek sizin için de olduğundan da değerli değil mi? Zor günler, sıra mı gelir demeyin, nolur. Tam bu zor günlerde dolmalı tiyatro, sinema, dans salonları... Bir halayın parçası gibi omuz omuza durmalı. Buluşmalı...

*Çağdaş Dans Sanatçısı, Dans/Hareket Terapisi Uygulayıcısı ve Yazar